

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IX kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-0610-136-22

Druk nr 2630
Warszawa, 27 września 2022 r.

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi projekt ustawy

- **o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej.**

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Klimatu i Środowiska.

Z poważaniem

Mateusz Morawiecki

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

U S T A W A

z dnia

o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej¹⁾

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa reguluje:

- 1) szczególne zasady rozliczania z niektórymi odbiorcami końcowymi energii elektrycznej;
- 2) zasady i tryb przyznawania i wypłacania rekompensat dla przedsiębiorstw energetycznych wykonujących działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną oraz dla przedsiębiorstw energetycznych zajmujących się dystrybucją energii elektrycznej;
- 3) zasady i tryb ustalania wysokości cen energii elektrycznej dla odbiorców uprawnionych do ich stosowania oraz właściwość organów w tych sprawach;
- 4) zasady i tryb przyznawania i wypłacania rekompensat dla podmiotów uprawnionych z tytułu stosowania upustu za obniżenie zużycia energii elektrycznej przez odbiorców uprawnionych do jego otrzymania oraz właściwość organów w tych sprawach;
- 5) zasady i tryb przyznawania i wypłacania dodatku w przypadku gdy główne źródło ogrzewania jest zasilane energią elektryczną, zwanego dalej „dodatkiem elektrycznym”, oraz właściwość organów w tych sprawach;
- 6) zasady realizacji celu w zakresie zmniejszenia zużycia energii elektrycznej.

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, ustawę z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, ustawę z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, ustawę z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, ustawę z dnia 28 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz o zmianie niektórych innych ustaw, ustawę z dnia 31 lipca 2019 r. o świadczeniu uzupełniającym dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji, ustawę z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych, ustawę z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw, ustawę z dnia 23 czerwca 2022 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz ustawę – Prawo ochrony środowiska, ustawę z dnia 15 września 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie niektórych źródeł ciepła w związku z sytuacją na rynku paliw.

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) odbiorca uprawniony – odbiorca końcowy w rozumieniu art. 3 pkt 13a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1385 i 1723), zwanej dalej „ustawą – Prawo energetyczne”, dokonujący zakupu energii elektrycznej w celu jej zużycia na potrzeby:
 - a) gospodarstw domowych,
 - b) pomieszczeń gospodarczych związanych z prowadzeniem gospodarstw domowych, o ile nie jest w nich wykonywana działalność gospodarcza,
 - c) lokali o charakterze zbiorowego mieszkania, o ile nie jest w nich wykonywana działalność gospodarcza,
 - d) mieszkań rotacyjnych, mieszkań pracowników placówek dyplomatycznych i pracowników zagranicznych przedstawicielstw,
 - e) domów letniskowych, domów kempingowych i altan w ogródkach działkowych, w których nie jest wykonywana działalność gospodarcza oraz w przypadkach wspólnego pomiaru – administracji ogródków działkowych,
 - f) oświetlenia w budynkach mieszkalnych,
 - g) zasilania dźwigów w budynkach mieszkalnych,
 - h) węzłów cieplnych i hydroforni, będących w zarządzie administracji domów mieszkalnych,
 - i) garaży, w których nie jest wykonywana działalność gospodarcza;
- 2) podmiot uprawniony – przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną lub przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się dystrybucją energii elektrycznej;
- 3) przedsiębiorstwo zintegrowane pionowo – przedsiębiorstwo zintegrowane pionowo, o którym mowa w art. 9d ust. 7 ustawy – Prawo energetyczne;
- 4) punkt poboru energii – punkt pomiarowy, o którym mowa w art. 3 pkt 67 ustawy – Prawo energetyczne;
- 5) sprzedawca z urzędu – przedsiębiorstwo energetyczne w rozumieniu art. 3 pkt 29 ustawy – Prawo energetyczne;
- 6) umowa z gwarancją stałej ceny – umowa zawarta przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną z odbiorcą uprawnionym, w której przedsiębiorstwo to zobowiązuje się do utrzymania niezmienniej ceny energii elektrycznej przez określony w umowie okres.

Rozdział 2

Ceny energii elektrycznej i stawki opłat dystrybucyjnych dla odbiorców uprawnionych

Art. 3. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną na potrzeby odbiorców uprawnionych, posiadające zatwierdzoną i obowiązującą taryfę dla energii elektrycznej, w taryfie na 2023 r. uwzględnia również ceny energii elektrycznej dla odbiorcy uprawnionego za zużycie wynoszące maksymalnie 2 MWh albo:

- 1) 3 MWh – w przypadku odbiorcy uprawnionego prowadzącego, w dniu wejścia w życie ustawy, gospodarstwo rolne, o którym mowa w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 333), lub prowadzącego dział specjalny produkcji rolnej w rozumieniu art. 2 ust. 3 i 3a ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1128, z późn. zm.²⁾), zwany dalej „działem specjalnym produkcji rolnej”, nieprowadzącego innego rodzaju działalności gospodarczej, którego punkty poboru energii oprócz budynku mieszkalnego służą również rozliczeniom zużytej energii elektrycznej na potrzeby urządzeń i instalacji położonych na gruntach gospodarstwa rolnego lub gruntach, na których prowadzi się dział specjalny produkcji rolnej oraz służą wyłącznie działalności rolniczej lub prowadzeniu działów specjalnych produkcji rolnej,
- 2) 3 MWh – w przypadku odbiorcy uprawnionego posiadającego, w dniu wejścia w życie ustawy, Kartę Dużej Rodziny jako rodzic rodziny wielodzietnej, o której mowa w art. 2 ustawy z dnia 5 grudnia 2014 r. o Karcie Dużej Rodziny (Dz. U. z 2021 r. poz. 1744),
- 3) 2,6 MWh – w przypadku odbiorcy uprawnionego posiadającego, w dniu wejścia w życie ustawy, orzeczenie o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności, albo posiadających orzeczenie, o którym mowa w art. 5 pkt 1, 1a lub 2 albo art. 62 ust. 2 pkt 1 lub 2 albo ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 573) lub zamieszkującego wspólnie z osobą posiadającą, w dniu wejścia w życie ustawy, orzeczenie o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności albo orzeczenie o niepełnosprawności wydane osobie poniżej 16 roku życia albo posiadającego

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 1163, 1243, 1551, 1574, 1834, 1981, 2071, 2105, 2133, 2232, 2269, 2270, 2328, 2376, 2427, 2430 i 2490 oraz z 2022 r. poz. 1, 24, 64, 138, 501, 558, 583, 646, 655, 830, 872, 1079, 1265, 1301, 1358, 1459, 1512, 1561, 1692, 1846 i 1967.

orzeczenie, o którym mowa w art. 5 pkt 1, 1a lub 2 albo art. 62 ust. 2 pkt 1 lub 2 albo ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych

– w punkcie poboru energii w 2023 r., równe cenom zawartym w taryfie obowiązującej na dzień 1 stycznia 2022 r., dla poszczególnych grup taryfowych.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, w rozliczeniach z odbiorcami uprawnionymi w 2023 r. stosuje ceny energii elektrycznej, o których mowa w ust. 1.

Art. 4. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną na potrzeby odbiorców uprawnionych, wchodzące w skład przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo, którego taryfa zatwierdzona przed dniem wejścia w życie ustawy przestaje obowiązywać po dniu 31 grudnia 2022 r., od dnia 1 stycznia 2023 r. do dnia zatwierdzenia kolejnej taryfy albo zatwierdzenia zmiany dotychczasowej taryfy, stosuje w rozliczeniach z tymi odbiorcami w 2023 r. ceny energii zawarte w dotychczasowej taryfie.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, składa wniosek o zatwierdzenie taryfy albo jej zmianę obejmującą 2023 r. i uwzględnia w niej również ceny energii elektrycznej dla odbiorcy uprawnionego za zużycie wynoszące maksymalnie 2 MWh albo:

- 1) 3 MWh – w przypadku odbiorcy uprawnionego prowadzącego, w dniu wejścia w życie ustawy, gospodarstwo rolne, o którym mowa w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym, lub prowadzącego dział specjalny produkcji rolnej, nieprowadzącego innego rodzaju działalności gospodarczej, którego punkty poboru energii oprócz budynku mieszkalnego służą również rozliczeniom zużytej energii elektrycznej na potrzeby urządzeń i instalacji położonych na gruntach gospodarstwa rolnego lub gruntach, na których prowadzi się dział specjalny produkcji rolnej oraz służą wyłącznie działalności rolniczej lub prowadzeniu działów specjalnych produkcji rolnej,
- 2) 3 MWh – w przypadku odbiorcy uprawnionego posiadającego, w dniu wejścia w życie ustawy, Kartę Dużej Rodziny jako rodzic rodziny wielodzietnej, o której mowa w art. 2 ustawy z dnia 5 grudnia 2014 r. o Karcie Dużej Rodziny,
- 3) 2,6 MWh – w przypadku odbiorcy uprawnionego posiadającego, w dniu wejścia w życie ustawy, orzeczenie o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności, albo posiadających orzeczenie, o którym mowa w art. 5 pkt 1, 1a lub 2 albo art. 62 ust. 2 pkt 1 lub 2 albo ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i

społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych lub zamieszkującego wspólnie z osobą posiadającą, w dniu wejścia w życie ustawy, orzeczenie o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności albo orzeczenie o niepełnosprawności wydane osobie poniżej 16 roku życia albo posiadającego orzeczenie, o którym mowa w art. 5 pkt 1, 1a lub 2 albo art. 62 ust. 2 pkt 1 lub 2 albo ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych – w punkcie poboru energii w 2023 r., równe cenom zawartym w taryfie obowiązującej na dzień wejścia w życie ustawy, dla poszczególnych grup taryfowych.

3. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, w rozliczeniach z odbiorcami uprawnionymi w 2023 r. stosuje ceny energii elektrycznej, o których mowa w ust. 2.

Art. 5. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące zadania sprzedawcy z urzędu, wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną na potrzeby odbiorców uprawnionych, zwolnione z obowiązku przedkładania taryf do zatwierdzenia zgodnie z art. 49 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne przed dniem wejścia w życie ustawy, przedkłada Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, zwanemu dalej „Prezesem URE”, do zatwierdzenia taryfę dla energii elektrycznej dla tych odbiorców na okres od dnia 1 stycznia 2023 r. do dnia 31 grudnia 2023 r., i uwzględnia w niej również ceny energii elektrycznej dla odbiorcy uprawnionego za zużycie wynoszące maksymalnie 2 MWh albo:

- 1) 3 MWh – w przypadku odbiorcy uprawnionego prowadzącego, w dniu wejścia w życie ustawy, gospodarstwo rolne, o którym mowa w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym, lub prowadzącego dział specjalny produkcji rolnej, nieprowadzącego innego rodzaju działalności gospodarczej, którego punkty poboru energii oprócz budynku mieszkalnego służą również rozliczeniom zużytej energii elektrycznej na potrzeby urządzeń i instalacji położonych na gruntach gospodarstwa rolnego lub gruntach, na których prowadzi się dział specjalny produkcji rolnej oraz służą wyłącznie działalności rolniczej lub prowadzeniu działów specjalnych produkcji rolnej,
- 2) 3 MWh – w przypadku odbiorcy uprawnionego posiadającego, w dniu wejścia w życie ustawy, Kartę Dużej Rodziny jako rodzic rodziny wielodzietnej, o której mowa w art. 2 ustawy z dnia 5 grudnia 2014 r. o Karcie Dużej Rodziny,
- 3) 2,6 MWh – w przypadku odbiorcy uprawnionego posiadającego, w dniu wejścia w życie ustawy, orzeczenie o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności, albo posiadających orzeczenie, o którym mowa w art. 5 pkt 1, 1a lub 2 albo art. 62 ust. 2 pkt 1 lub 2 albo ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i

społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych lub zamieszkującego wspólnie z osobą posiadającą, w dniu wejścia w życie ustawy, orzeczenie o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności albo orzeczenie o niepełnosprawności wydane osobie poniżej 16 roku życia albo posiadającego orzeczenie, o którym mowa w art. 5 pkt 1, 1a lub 2 albo art. 62 ust. 2 pkt 1 lub 2 albo ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych – w punkcie poboru energii w 2023 r., równe średnim cenom wynikającym z taryf zatwierdzonych na 2022 r. przez Prezesa URE dla sprzedawców z urzędu, dla poszczególnych grup taryfowych z uwzględnieniem stref czasowych.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, przedkłada Prezesowi URE taryfę, o której mowa w ust. 1, do dnia 14 listopada 2022 r.

3. W przypadku nieprzedłożenia Prezesowi URE do zatwierdzenia taryfy przez przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, lub jej niezatwierdzenia w terminie do dnia 17 grudnia 2022 r., w rozliczeniach z odbiorcami uprawnionymi w 2023 r., przedsiębiorstwo to stosuje średnie ceny energii dla poszczególnych grup taryfowych z uwzględnieniem stref czasowych wynikające z taryf na 2022 r. dla sprzedawców z urzędu.

Art. 6. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną na potrzeby odbiorców uprawnionych, zwolnione z obowiązku przedkładania taryf do zatwierdzenia przez Prezesa URE zgodnie z art. 49 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, w rozliczeniach z odbiorcami uprawnionymi w 2023 r. stosuje średnie ceny energii elektrycznej wynikające z taryf zatwierdzonych na 2022 r. przez Prezesa URE dla sprzedawców z urzędu, za zużycie energii elektrycznej przez odbiorcę uprawnionego wynoszące maksymalnie 2 MWh albo:

- 1) 3 MWh – w przypadku odbiorcy uprawnionego prowadzącego, w dniu wejścia w życie ustawy, gospodarstwo rolne, o którym mowa w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym, lub prowadzącego dział specjalny produkcji rolnej, nieprowadzącego innego rodzaju działalności gospodarczej, którego punkty poboru energii oprócz budynku mieszkalnego służą również rozliczeniom zużytej energii elektrycznej na potrzeby urządzeń i instalacji położonych na gruntach gospodarstwa rolnego lub gruntach, na których prowadzi się dział specjalny produkcji rolnej oraz służą wyłącznie działalności rolniczej lub prowadzeniu działów specjalnych produkcji rolnej,

- 2) 3 MWh – w przypadku odbiorcy uprawnionego posiadającego, w dniu wejścia w życie ustawy, Kartę Dużej Rodziny jako rodzic rodziny wielodzietnej, o której mowa w art. 2 ustawy z dnia 5 grudnia 2014 r. o Karcie Dużej Rodziny,
- 3) 2,6 MWh – w przypadku odbiorcy uprawnionego posiadającego, w dniu wejścia w życie ustawy, orzeczenie o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności, albo posiadających orzeczenie, o którym mowa w art. 5 pkt 1, 1a lub 2 albo art. 62 ust. 2 pkt 1 lub 2 albo ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych lub zamieszkującego wspólnie z osobą posiadającą, w dniu wejścia w życie ustawy, orzeczenie o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności albo orzeczenie o niepełnosprawności wydane osobie poniżej 16 roku życia albo posiadającego orzeczenie, o którym mowa w art. 5 pkt 1, 1a lub 2 albo art. 62 ust. 2 pkt 1 lub 2 albo ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych – w punkcie poboru energii, dla poszczególnych grup taryfowych z uwzględnieniem stref czasowych.

2. W przypadku gdy ceny energii elektrycznej w umowie sprzedaży albo umowie kompleksowej, o których mowa odpowiednio w art. 5 ust. 1 albo w art. 5ab ustawy – Prawo energetyczne, stosowanych przez przedsiębiorstwo, o którym mowa w ust. 1, nie odpowiadają średnim cenom stosowanym przez sprzedawców z urzędu, o których mowa w art. 10 ust. 1, stosuje się najbardziej zbliżoną do nich grupę taryfową z taryfy zatwierdzonej na 2022 r. przez Prezesa URE dla tych sprzedawców.

Art. 7. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie dystrybucji energii elektrycznej na potrzeby odbiorców uprawnionych, posiadające zatwierdzoną i obowiązującą taryfę dla energii elektrycznej, w taryfie na 2023 r. uwzględnia również stawki opłat za świadczenie usług dystrybucji uwzględnione w taryfie dla usług dystrybucji energii elektrycznej na rok 2022 r. do stosowania w rozliczeniach w 2023 r. z odbiorcą uprawnionym (o ile są one niższe, niż te dla roku 2023), za zużycie energii elektrycznej wynoszące maksymalnie 2 MWh albo:

- 1) 3 MWh – w przypadku odbiorcy uprawnionego prowadzącego, w dniu wejścia w życie ustawy, gospodarstwo rolne, o którym mowa w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym, lub prowadzącego dział specjalny produkcji rolnej, nieprowadzącego innego rodzaju działalności gospodarczej, którego punkty poboru energii oprócz budynku mieszkalnego służą również rozliczeniom zużytej energii

elektrycznej na potrzeby urządzeń i instalacji położonych na gruntach gospodarstwa rolnego lub gruntach, na których prowadzi się dział specjalny produkcji rolnej oraz służą wyłącznie działalności rolniczej lub prowadzeniu działów specjalnych produkcji rolnej,

- 2) 3 MWh – w przypadku odbiorcy uprawnionego posiadającego, w dniu wejścia w życie ustawy, Kartę Dużej Rodziny jako rodzic rodziny wielodzietnej, o której mowa w art. 2 ustawy z dnia 5 grudnia 2014 r. o Karcie Dużej Rodziny,
- 3) 2,6 MWh – w przypadku odbiorcy uprawnionego posiadającego, w dniu wejścia w życie ustawy, orzeczenie o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności, albo posiadających orzeczenie, o którym mowa w art. 5 pkt 1, 1a lub 2 albo art. 62 ust. 2 pkt 1 lub 2 albo ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych lub zamieszkującego wspólnie z osobą posiadającą, w dniu wejścia w życie ustawy, orzeczenie o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności albo orzeczenie o niepełnosprawności wydane osobie poniżej 16 roku życia albo posiadającego orzeczenie, o którym mowa w art. 5 pkt 1, 1a lub 2 albo art. 62 ust. 2 pkt 1 lub 2 albo ust. 3 pkt 1 ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych

– w punkcie poboru energii.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, stosuje stawki opłat za świadczenie usługi dystrybucji energii elektrycznej, o których mowa w ust. 1, w rozliczeniach z:

- 1) odbiorcami uprawnionymi posiadającymi zawartą odrębną umowę o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej;
- 2) przedsiębiorstwami energetycznymi, o których mowa w art. 3 ust. 1, art. 4 ust. 1, art. 5 ust. 1, art. 6 ust. 1 – w przypadku odbiorców uprawnionych posiadających zawartą umowę kompleksową.

3. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 3 ust. 1, art. 4 ust. 1, art. 5 ust. 1 i art. 6 ust. 1, stosuje stawki opłat za świadczenie usługi dystrybucji energii elektrycznej, o których mowa w ust. 1, w rozliczeniach z odbiorcami uprawnionymi posiadającymi zawartą umowę kompleksową.

Art. 8. W przypadku gdy przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 4 ust. 1, art. 5 ust. 1 i art. 6 ust. 1, zawarło z odbiorcą uprawnionym umowę z gwarancją stałej ceny obejmującą cały 2023 r., przepisów art. 4 ust. 1, art. 5 ust. 1 i art. 6 ust. 1 nie stosuje się.

Art. 9. 1. Odbiorca uprawniony, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1–3, art. 4 ust. 2 pkt 1–3, art. 5 ust. 1 pkt 1–3, art. 6 ust. 1 pkt 1–3 oraz art. 7 ust. 1 pkt 1–3, w celu umożliwienia stosowania wobec niego limitu zużycia energii elektrycznej wynoszącego maksymalnie 3 MWh albo 2,6 MWh, o którym mowa w tych przepisach, składa podmiotowi uprawnionemu oświadczenie o spełnianiu przez tego odbiorcę warunków pozwalających na uznanie go za odbiorcę uprawnionego, o którym mowa w tych przepisach.

2. Odbiorca uprawniony, który zawarł odrębną umowę sprzedaży energii elektrycznej oraz umowę o świadczenie usług dystrybucji składa odrębne oświadczenia, o których mowa w ust. 1, podmiotom uprawnionym.

3. Składając oświadczenie, o którym mowa w ust. 1:

- 1) odbiorca uprawniony, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1, art. 4 ust. 2 pkt 1, art. 5 ust. 1 pkt 1, art. 6 ust. 1 pkt 1 oraz art. 7 ust. 1 pkt 1:
 - a) podaje numer decyzji o wymierzeniu za 2022 r. podatku rolnego dla gruntów, na których zlokalizowane są oprócz budynku mieszkalnego również inne obiekty budowlane posiadające urządzenia i instalacje korzystające z wspólnego rozliczania zużytej energii elektrycznej należące do gospodarstwa rolnego lub na których prowadzi się dział specjalny produkcji rolnej,
 - b) podaje nazwę organu podatkowego, który wydał decyzję, o której mowa w lit. a,
 - c) załącza kopię decyzji, o której mowa w lit. a;
- 2) odbiorca uprawniony, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2, art. 4 ust. 2 pkt 2, art. 5 ust. 1 pkt 2, art. 6 ust. 1 pkt 2 oraz art. 7 ust. 1 pkt 2, podaje numer Karty Dużej Rodziny i załącza kopię tej Karty.

4. Przedsiębiorstwo energetyczne w celu weryfikacji danych, zawartych w oświadczeniu, o którym mowa w ust. 1, dotyczącym odbiorcy uprawnionego, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 i 3, art. 4 ust. 2 pkt 2 i 3, art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3, art. 6 ust. 1 pkt 2 i 3 oraz art. 7 ust. 1 pkt 2 i 3, może żądać przedstawienia do wglądu od tego odbiorcy odpowiednio ważnej Karty Dużej Rodziny albo orzeczenia o niepełnosprawności, orzeczenia o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności albo orzeczenia, o którym mowa w art. 5 pkt 1, 1a lub 2 albo art. 62 ust. 2 pkt 1 lub 2 albo ust. 3 pkt 1 ustawy o z dnia 27 sierpnia 1997 r. rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych.

5. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli o następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za

złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

6. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, składa się na piśmie, w postaci papierowej lub elektronicznej.

7. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, złożone w postaci papierowej opatruje się podpisem własnoręcznym i składa osobiście w siedzibie przedsiębiorcy energetycznego albo w formie przesyłki w polskiej placówce pocztowej operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2022 r. poz. 896 i 1933) lub w placówce podmiotu zajmującego się doręczaniem korespondencji na terenie Unii Europejskiej, co jest równoznaczne ze złożeniem go przedsiębiorcy energetycznemu.

8. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, złożone w postaci elektronicznej opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym lub podpisem osobistym i składa za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

9. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, składa się niezwłocznie, nie później niż do dnia 30 czerwca 2023 r.

10. Do odbiorców, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1–3, art. 4 ust. 2 pkt 1–3, art. 5 ust. 1 pkt 1–3, art. 6 ust. 1 pkt 1–3 oraz art. 7 ust. 1 pkt 1–3, którzy nie złożyli oświadczenia, o którym mowa w ust. 1, w terminie, o którym mowa w ust. 9, nie stosuje się limitu zużycia energii elektrycznej, o którym mowa w ust. 1.

11. W przypadku zmiany w 2023 r. odbiorcy uprawnionego pobierającego energię elektryczną z punktu poboru energii, przy obliczaniu limitów zużycia energii elektrycznej, o których mowa w art. 3 ust. 1, art. 4 ust. 2, art. 5 ust. 1, art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1, uwzględnia się całkowite użycie energii elektrycznej w tym punkcie poboru energii w 2023 r.

12. W przypadku rozpoczęcia korzystania przez odbiorcę uprawnionego z nowego punktu poboru energii w 2023 r. przy obliczaniu limitów zużycia energii elektrycznej, o których mowa w art. 3 ust. 1, art. 4 ust. 2, art. 5 ust. 1, art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1, uwzględnia się proporcjonalnie liczbę dni wykorzystywania tego punktu poboru w 2023 r.

13. W przypadku skorzystania w 2023 r. przez odbiorcę uprawnionego z prawa wyboru sprzedawcy energii elektrycznej, o którym mowa w art. 4j ustawy – Prawo energetyczne, przy obliczaniu limitów zużycia energii elektrycznej, o których mowa w art. 3 ust. 1, art. 4 ust. 2, art. 5 ust. 1, art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1, uwzględnia się całkowite użycie energii elektrycznej w punkcie poboru energii w 2023 r.

14. W sytuacji, o której mowa w ust. 13, dotychczasowy sprzedawca przekazuje nowemu sprzedawcy na jego wniosek i informację o zużyciu energii w 2023 r.

15. Utrata warunków pozwalających na uznanie odbiorcę za uprawnionego do stosowania wobec niego limitu zużycia energii elektrycznej wynoszącego maksymalnie 3 MWh albo 2,6 MWh w trakcie 2023 r., nie wpływa na uprawnienie do zużycia energii elektrycznej w ilości maksymalnie 3 MWh albo 2,6 MWh, po cenach, o których mowa w art. 3–7.

16. Odbiorcy uprawnieni, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1–3, art. 4 ust. 2 pkt 1–3, art. 5 ust. 1 pkt 1–3, art. 6 ust. 1 pkt 1–3 oraz art. 7 ust. 1 pkt 1–3, którzy spełnili przesłanki, o których mowa w tych przepisach, w trakcie 2023 r., składają oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, niezwłocznie po spełnieniu przesłanek, o których mowa w tych przepisach, jednak nie później niż w terminie 30 dni od dnia spełnienia tych przesłanek.

17. W przypadku odbiorców uprawnionych, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1–3, art. 4 ust. 2 pkt 1–3, art. 5 ust. 1 pkt 1–3, art. 6 ust. 1 pkt 1–3 oraz art. 7 ust. 1 pkt 1–3, którzy spełnili przesłanki, o których mowa w tych przepisach, w trakcie 2023 r. oraz złożyli oświadczenie, o którym mowa w ust. 16, w terminie, limit zużycia energii elektrycznej, o którym mowa w ust. 1, stosuje się proporcjonalnie do liczby miesięcy w 2023 r., rozpoczynając od miesiąca, w którym w spełnione zostały te przesłanki.

18. W przypadku odbiorców uprawnionych, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1–3, art. 4 ust. 2 pkt 1–3, art. 5 ust. 1 pkt 1–3, art. 6 ust. 1 pkt 1–3 oraz art. 7 ust. 1 pkt 1–3, którzy spełnili przesłanki, o których mowa w tych przepisach, w trakcie 2023 r. oraz nie złożyli oświadczenia, o którym mowa w ust. 16, w terminie, limit zużycia energii elektrycznej, o którym mowa w ust. 1, stosuje się proporcjonalnie do liczby miesięcy w 2023 r., rozpoczynając od miesiąca następującego po miesiącu, w którym złożono oświadczenie.

Art. 10. 1. Prezes URE oblicza oraz publikuje w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Regulacji Energetyki łączne średnie ceny energii elektrycznej wynikające z taryf sprzedawców z urzędu oraz średnie ceny dla każdej z grup taryfowych zawartych w tych taryfach z uwzględnieniem stref czasowych:

- 1) na 2022 r. w terminie 7 dni od dnia wejścia w życie ustawy;
- 2) na 2023 r. w terminie do dnia 31 grudnia 2022 r.

2. Średnie ceny, o których mowa w ust. 1, oblicza się jako ceny średnioważone z przychodów z cen i wolumenów wynikających z taryf zatwierdzonych przez Prezesa URE dla sprzedawców z urzędu, odpowiednio na 2022 r. i 2023 r.

Rozdział 3

Zasady i tryb przyznawania i wypłacania rekompensat

Art. 11. 1. Podmiotom uprawnionym przysługuje rekompensata z tytułu stosowania w rozliczeniach z odbiorcami uprawnionymi cen energii elektrycznej, o których mowa w art. 3 ust. 1, art. 4 ust. 1, art. 5 ust. 1 i art. 6 ust. 1, albo stawki opłat, o których mowa w art. 7 ust. 1.

2. Dla podmiotu uprawnionego, o którym mowa w art. 3 ust. 1, rekompensatę stanowi iloczyn energii elektrycznej zużytej w punkcie poboru energii, do maksymalnego limitu, o którym mowa w art. 3 ust. 1, i różnicy między ceną energii elektrycznej wynikającą z taryfy dla energii elektrycznej zatwierdzonej przez Prezesa URE na 2023 r. a cenami energii elektrycznej, o których mowa w art. 3 ust. 1.

3. Dla podmiotu uprawnionego, o którym mowa w art. 4 ust. 1, rekompensatę stanowi iloczyn energii elektrycznej zużytej w punkcie poboru energii, do maksymalnego limitu, o którym mowa w art. 4 ust. 2, i różnicy między ceną energii elektrycznej wynikającą z taryfy dla energii elektrycznej zatwierdzonej przez Prezesa URE na 2023 r. a ceną energii elektrycznej, o których mowa w art. 4 ust. 1.

4. Dla podmiotu uprawnionego, o którym mowa w art. 5 ust. 1, rekompensatę stanowi iloczyn energii elektrycznej zużytej w punkcie poboru energii, do maksymalnego limitu, o którym mowa w art. 5 ust. 1, i różnicy między ceną energii elektrycznej wynikającą z taryfy zatwierdzonej na 2023 r. przez Prezesa URE dla tego przedsiębiorstwa a średnią ceną wynikającą z taryf zatwierdzonych na 2022 r. przez Prezesa URE dla sprzedawców z urzędu przedkładających taryfy do zatwierdzenia zgodnie z art. 47 ustawy – Prawo energetyczne.

5. W przypadku nieprzedłożenia Prezesowi URE do zatwierdzenia taryfy przez podmiot uprawniony, o którym mowa w art. 5 ust. 1, albo jej niezatwierdzenia w terminie do dnia 17 grudnia 2022 r., rekompensatę stanowi różnica między średnią ceną wynikającą z taryf zatwierdzonych na 2023 r. przez Prezesa URE dla sprzedawców z urzędu, a średnią ceną wynikającą z taryf zatwierdzonych na 2022 r. przez Prezesa URE dla tych sprzedawców.

6. Dla podmiotu uprawnionego, o którym mowa w art. 6 ust. 1, rekompensatę stanowi iloczyn energii elektrycznej zużytej w tym punkcie poboru energii, zgodnie z art. 6 ust. 1, do maksymalnego limitu, o którym mowa w art. 6 ust. 1, i różnicy między średnią ceną energii elektrycznej wynikającą z taryf zatwierdzonych na 2022 r. przez Prezesa URE dla sprzedawcy z urzędu a średnią ceną wynikającą z taryf zatwierdzonych na 2023 r. przez Prezesa URE dla tych sprzedawców.

7. Dla podmiotu uprawnionego, o którym mowa w art. 7 ust. 1, rekompensatę stanowi różnica między wysokością stawek opłat naliczonych za usługi dystrybucji energii elektrycznej wynikających ze stawek opłat taryfy dla usług dystrybucji energii elektrycznej na 2023 r. a wysokością stawek opłat naliczonych za usługi dystrybucji energii elektrycznej wynikających ze stawek opłat taryfy dla usług dystrybucji energii elektrycznej na 2022 r., do maksymalnego limitu, o którym mowa w art. 7 ust. 1.

Art. 12. 1. Rekompensata, o której mowa w art. 11 ust. 1, przysługuje za każdy miesiąc kalendarzowy od dnia rozpoczęcia stosowania przez podmiot uprawniony w rozliczeniach z odbiorcami uprawnionymi odpowiednio cen energii elektrycznej, o których mowa w art. 3 ust. 1, art. 4 ust. 1, art. 5 ust. 1 i art. 6 ust. 1, albo stawek opłat, o których mowa art. 7 ust. 1.

2. W każdym przypadku, gdy ceny energii elektrycznej, o których mowa w art. 3 ust. 1, art. 4 ust. 1, art. 5 ust. 1 oraz art. 6 ust. 1, albo stawki opłat, o których mowa w art. 7 ust. 1, były stosowane do wyliczenia kosztu energii elektrycznej zużytej lub kosztu świadczonej usługi dystrybucji energii elektrycznej w danym punkcie poboru energii elektrycznej przez niepełny miesiąc kalendarzowy, i w przypadku braku danych dobowych stosuje się proporcję liczby dni stosowania ceny do liczby dni w danym miesiącu.

3. Podmioty uprawnione zamieszczają na swojej stronie internetowej również informacje o stosowanych w rozliczeniach z odbiorcami uprawnionymi cenach energii elektrycznej albo stawkach opłat, o których mowa w ust. 2.

4. W każdym przypadku braku danych dobowych, gdy odczyt układu pomiarowego nastąpi po dniu 31 grudnia 2022 r., do ustalenia ilości zużytej energii w okresie od dnia 1 stycznia 2023 r. do dnia najbliższego odczytu układu pomiarowego stosuje się proporcję liczby dni w tym okresie do liczby dni od ostatniego odczytu w 2022 r.

Art. 13. 1. Podmiot uprawniony ma prawo do wystąpienia do zarządcy rozliczeń o wypłatę dwóch rat zaliczki na poczet rekompensaty:

- 1) za styczeń 2023 r., zwanej dalej „pierwszą ratą zaliczki”;
- 2) za luty 2023 r., zwanej dalej „drugą ratą zaliczki”.

2. Podmiot uprawniony składa wniosek o wypłatę:

- 1) pierwszej raty zaliczki w terminie do dnia 22 grudnia 2022 r.;
- 2) drugiej raty zaliczki w terminie do dnia 22 stycznia 2023 r.

3. W przypadku gdy wniosek nie zawiera błędów formalnych i obliczeniowych, zarządca rozliczeń wypłaca kwotę raty zaliczki:

- 1) dla wniosku o wypłatę pierwszej raty zaliczki w terminie do dnia 9 stycznia 2023 r.;
- 2) dla wniosku o wypłatę drugiej raty zaliczki w terminie do dnia 9 lutego 2023 r.

4. W przypadku gdy wniosek o wypłatę raty zaliczki zawiera braki formalne lub błędy obliczeniowe zarządca rozliczeń w terminie 7 dni od dnia otrzymania wniosku wzywa podmiot uprawniony do poprawienia wniosku w terminie 7 dni i wypłaca kwotę raty zaliczki w terminie 14 dni od dnia złożenia prawidłowego wniosku o ratę zaliczki.

5. W przypadku uchybienia terminom, o którym mowa w ust. 2, lub niepoprawienia wniosku w wyznaczonym terminie, zarządca rozliczeń pozostawia wniosek bez rozpatrzenia, a rata zaliczki za ten okres nie przysługuje.

6. Pierwsza rata zaliczki przysługuje w kwocie stanowiącej iloczyn energii elektrycznej sprzedanej przez podmiot uprawniony odbiorcom uprawnionym w miesiącu styczniu 2022 r. i różnicy między ceną energii elektrycznej dla odbiorcy uprawnionego kupującego energię elektryczną jednostrefowo wynikającą z zatwierdzonej taryfy na 2023 r. i 2022 r. dla sprzedawcy zobowiązanego wyznaczonego zgodnie z art. 40 ust. 3 ust. 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2022 r. poz. 1378 i 1383).

7. Druga rata zaliczki przysługuje w kwocie stanowiącej iloczyn energii elektrycznej sprzedanej przez podmiot uprawniony odbiorcom uprawnionym w miesiącu lutym 2022 r. i różnicy między ceną energii elektrycznej dla odbiorcy uprawnionego kupującego energię elektryczną jednostrefowo wynikającą z zatwierdzonej taryfy na 2023 r. i 2022 r. dla sprzedawcy zobowiązanego wyznaczonego zgodnie z art. 40 ust. 3 ust. 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii.

8. Wniosek o wypłatę raty zaliczki zawiera:

- 1) oznaczenie podmiotu uprawnionego i jego siedziby;
- 2) NIP podmiotu uprawnionego;
- 3) adres poczty elektronicznej;
- 4) wnioskowaną wysokość raty zaliczki;
- 5) oświadczenie, o ilości energii elektrycznej sprzedanej odbiorcom uprawnionym odpowiednio w styczniu albo lutym 2022 r. podpisane przez osoby uprawnione do reprezentacji podmiotu uprawnionego,
- 6) numer rachunku bankowego, na który ma zostać dokonana wypłata rekompensaty;
- 7) inne informacje niezbędne do obliczenia i wypłaty raty zaliczki.

9. Pierwsza rata zaliczki rozliczana jest z wnioskiem o rekompensatę składanym za miesiąc sierpień 2023 r. przez pomniejszenie kwoty rekompensaty za sierpień 2023 r.

10. Druga rata zaliczki rozliczana jest z wnioskiem o rekompensatę składanym za miesiąc październik 2023 r. poprzez pomniejszenie kwoty rekompensaty za październik 2023 r.

11. W przypadku gdy w wyniku pomniejszenia rekompensaty wystąpi kwota do zwrotu, jest ona zwracana przez podmiot uprawniony na rachunek Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, o którym mowa w art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw, w terminie 14 dni od dnia otrzymania pisemnej informacji od zarządcy rozliczeń o kwocie zwrotu.

12. Do rozpatrywania wniosku o ratę zaliczki stosuje się odpowiednio przepisy art. 16 – 25.

Art. 14. 1. W przypadku gdy poziom zużycia energii elektrycznej przez odbiorcę uprawnionego w okresie od dnia 1 października 2022 r. do dnia 31 grudnia 2023 r. w punkcie poboru energii wynosił nie więcej niż 90% zużycia w stosunku do poziomu zużycia energii elektrycznej przez tego odbiorcę w okresie od dnia 1 października 2021 r. do dnia 31 grudnia 2022 r., podmiot uprawniony w rozliczeniach z tym odbiorcą w 2024 r. stosuje upust.

2. Kwotę upustu stanowi równowartość 10% łącznej kwoty rozliczenia sprzedaży energii elektrycznej oraz usługi dystrybucji energii elektrycznej poniesionej przez odbiorcę uprawnionego w okresie od dnia 1 października 2022 r. do dnia 31 grudnia 2023 r.

3. Rekompensatę dla przedsiębiorstwa uprawnionego stanowi kwota upustu.

4. Do rozliczenia rekompensat, o których mowa w ust. 3, przepisy art. 17, art. 18 ust. 2–7, art. 19–21, art. 22 ust. 1–3, 5, 7–11 oraz art. 23–26 stosuje się odpowiednio

5. W rozliczeniach między przedsiębiorstwem energetycznym, o którym mowa w art. 7 ust. 1, a Zarządcą Rozliczeń S.A., o którym mowa w rozdziale 7 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 311), zwanym dalej „zarządcą rozliczeń”, przepisy art. 16–26 stosuje się odpowiednio.

Art. 15. 1. Ceny energii elektrycznej podaje się w złotych za kWh z dokładnością do czterech miejsc po przecinku. Cenę energii elektrycznej zaokrągla się powyżej czterech miejsc po przecinku w górę.

2. Kwoty rekompensat, o których mowa w art. 11, nie stanowią dotacji, subwencji i innych dopłat o podobnym charakterze, o których mowa w art. 29a ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2022 r. poz. 931, 974, 1137, 1301, 1488 i 1561).

3. Cena energii elektrycznej nie zawiera podatku od towarów i usług, o którym mowa w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego, o którym mowa w ustawie z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 143, 1137, 1488 i 1967).

4. Rekompensata stanowi przychód przedsiębiorstwa energetycznego ze sprzedaży energii elektrycznej lub usług.

Art. 16. 1. Rekompensata, o której mowa w art. 11 ust. 1, jest wypłacana za każdy miesiąc na wniosek podmiotu uprawnionego.

2. Wysokość rekompensaty, o której mowa w art. 11 ust. 1, za dany miesiąc rozliczeniowy oblicza podmiot uprawniony.

3. Podmiotem odpowiedzialnym za rozpatrywanie wniosków o wypłatę rekompensaty, o której mowa w art. 11 ust. 1, składanych przez podmioty uprawnione oraz jej wypłatę jest zarządca rozliczeń.

4. Zarządca rozliczeń weryfikuje wniosek o wypłatę rekompensaty pod względem jej wysokości, prawidłowości dokonanych obliczeń i kompletności wymaganych dokumentów i prawidłowego reprezentowania na podstawie podanych we wniosku danych i dokumentów, w tym dowodów potwierdzających uprawnienie do reprezentowania.

5. Wraz z wnioskiem o wypłatę rekompensaty podmiot uprawniony składa oświadczenie o dokonaniu rozliczeń z odbiorcami uprawnionymi, o następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że ceny energii elektrycznej lub stawki opłat, za okres objęty wnioskiem o wypłatę rekompensaty, stosowane względem odbiorców uprawnionych, o których mowa w ustawie z dnia ... 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej (Dz. U. poz. ...), zostały zastosowane zgodnie z art. 3 ust. 1, art. 4 ust. 1, art. 5 ust. 1, art. 6 ust. 1 lub art. 7 ust. 1 tej ustawy.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

Art. 17. 1. Wniosek o wypłatę rekompensaty składa się do zarządcy rozliczeń do 25. dnia każdego miesiąca następującego po danym miesięcznym okresie rozliczeniowym. Termin

przypadający w dzień wolny od pracy przypada w pierwszy dzień roboczy po tym terminie. W przypadku złożenia wniosku z niedochowaniem terminu wniosek pozostawia się bez rozpoznania.

2. W przypadku pozytywnej weryfikacji wniosku o wypłatę rekompensaty zarządca rozliczeń zatwierdza wniosek i dokonuje wypłaty rekompensaty w terminie 30 dni od dnia otrzymania prawidłowo sporządzonego wniosku, z uwzględnieniem ust. 3. Zatwierdzenie wniosku o wypłatę rekompensaty nie wymaga wydania decyzji administracyjnej.

3. W przypadku gdy wniosek o wypłatę rekompensaty zawiera braki formalne lub błędy obliczeniowe lub budzi uzasadnione wątpliwości zarządcy rozliczeń co do zgodności ze stanem rzeczywistym, wzywa on podmiot uprawniony do usunięcia braków formalnych lub błędów obliczeniowych lub usunięcia wątpliwości w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania do ich usunięcia. W zakresie, w jakim kwota rekompensaty nie budzi wątpliwości, kwota ta jest wypłacana przez zarządcę rozliczeń zgodnie z ust. 2.

4. W przypadku negatywnej weryfikacji wniosku o wypłatę rekompensaty zarządca rozliczeń odmawia zatwierdzenia tego wniosku informując wnioskodawcę o przyczynie tej odmowy. Odmowa zatwierdzenia wniosku o wypłatę rekompensaty nie wymaga wydania decyzji administracyjnej.

5. W przypadku nieusunięcia braków formalnych lub błędów obliczeniowych zawartych we wniosku o wypłatę rekompensaty lub wątpliwości zarządcy rozliczeń w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania do ich usunięcia zarządca rozliczeń odmawia zatwierdzenia wniosku o wypłatę rekompensaty w zakresie, w jakim kwota rekompensaty budzi wątpliwości lub nie przysługuje, informując podmiot uprawniony o przyczynie tej odmowy. Odmowa zatwierdzenia wniosku o wypłatę rekompensaty nie wymaga wydania decyzji administracyjnej.

6. Odmowa, o której mowa w ust. 4 i 5, nie pozbawia podmiotu uprawnionego możliwości ponownego złożenia wniosku o wypłatę rekompensaty, z wyjątkiem gdy rekompensata nie przysługuje. Wnioski o wypłatę rekompensaty niezatwierdzone przed dniem złożenia wniosku o rozliczenie rekompensaty, o którym mowa w art. 18 ust. 1, pozostawia się bez rozpoznania. Przepisy ust. 1–5 stosuje się odpowiednio.

7. Jeżeli podmiot uprawniony, w okresie 12 miesięcy od dnia wypłaty rekompensaty za ostatni miesiąc, zaprzestał wykonywania działalności gospodarczej w zakresie obrotu energią elektryczną, kwotę rekompensaty uznaje się za pobraną nienależnie i podmiot uprawniony jest obowiązany do jej zwrotu w całości wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia otrzymania rekompensaty. W przypadku gdy nie zostanie dokonany zwrot, zarządca

rozliczeń wzywa ten podmiot do zwrotu nienależnie otrzymanych środków w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania, a w przypadku zaniechania zwrotu środków, zarządca rozliczeń wydaje decyzję administracyjną określającą wysokość nienależnie pobranej kwoty podlegającej zwrotowi oraz termin dokonania tego zwrotu. Od nienależnie pobranej kwoty rekompensaty są naliczane odsetki za opóźnienie od dnia jej otrzymania.

8. Podmiot uprawniony jest obowiązany do przechowywania dokumentacji związanej z wnioskowaną rekompensatą przez 5 lat kalendarzowych począwszy od dnia, w którym została wypłacona lub zwrócona kwota wynikająca z wniosku o rozliczenie rekompensaty, o którym mowa w art. 17 ust. 1.

Art. 18. 1. Wniosek o rozliczenie rekompensaty podmiot uprawniony składa do zarządcy rozliczeń do dnia 30 kwietnia 2024 r., z wyłączeniem rekompensaty, o której mowa w art. 14 ust. 3, której wniosek o rozliczenie składa się:

- 1) w terminie do dnia 31 lipca 2024 r. – w przypadku odbiorców uprawnionych, których rozliczenie roczne za 2023 r. nastąpiło do dnia 30 czerwca 2024 r.;
- 2) w terminie do 31 stycznia 2025 r. – w przypadku odbiorców uprawnionych, których rozliczenie roczne za 2023 r. nastąpiło do dnia 31 grudnia 2024 r.

2. Zarządca rozliczeń dokonuje weryfikacji rekompensat należnych podmiotowi uprawnionemu na podstawie wniosku o rozliczenie rekompensaty i niezwłocznie informuje o jej wynikach Prezesa URE.

3. W przypadku niezłożenia wniosku o rozliczenie rekompensaty w terminie, o którym mowa w ust. 1, wypłaconą rekompensatę uznaje się za otrzymaną nienależnie i podmiot uprawniony jest obowiązany do jej zwrotu w całości wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od daty otrzymania rekompensaty.

4. Jeżeli z wniosku o rozliczenie rekompensaty wynika zwrot kwoty nadpłaconej rekompensaty, uznaje się ją za otrzymaną nienależnie i podmiot uprawniony zwraca ją w terminie 14 dni od dnia zatwierdzenia wniosku przez zarządcę rozliczeń.

5. W przypadku gdy podmiot uprawniony nie zwrócił nienależnie otrzymanej rekompensaty zarządca rozliczeń wzywa ten podmiot do jej zwrotu w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania.

6. W przypadku gdy podmiot uprawniony nie dokona zwrotu rekompensaty zgodnie z ust. 5, zarządca rozliczeń wydaje decyzję administracyjną określającą wysokość nienależnie pobranej kwoty rekompensaty podlegającej zwrotowi oraz termin dokonania tego zwrotu. Od

nienależnie pobranej kwoty rekompensaty nalicza się odsetki za opóźnienie od dnia jej otrzymania.

7. Przepis art. 15 ust. 3, art. 17 ust. 2–8, art. 19 stosuje się odpowiednio do wniosków o rozliczenie rekompensaty.

Art. 19. Wniosek o wypłatę rekompensaty oraz wniosek o rozliczenie rekompensaty zawiera:

- 1) oznaczenie podmiotu, do którego jest kierowany wniosek;
- 2) oznaczenie podmiotu uprawnionego i jego siedziby;
- 3) NIP podmiotu uprawnionego;
- 4) adres poczty elektronicznej podmiotu uprawnionego;
- 5) dla każdego punktu poboru energii:
 - a) ilość energii elektrycznej,
 - b) cenę energii elektrycznej albo stawki opłat z taryfy, o których mowa w art. 7 ust. 1,
 - c) cenę energii elektrycznej zgodnie z odpowiednio art. 3 ust. 1, art. 4 ust. 1, art. 5 ust. 1, art. 6 ust. 1 lub stawki opłat, o których mowa w art. 7 ust. 1 ,
 - d) PESEL odbiorcy uprawnionego,
 - e) rodzaj odbiorcy uprawnionego zgodnie z odpowiednio art. 3 ust. 1, art. 4 ust. 2, art. 5 ust. 1 i art. 6 ust. 1 lub albo stawki opłat z art. 7 ust. 1.
- 6) wnioskowaną wysokość rekompensaty – w przypadku wniosku o wypłatę rekompensaty;
- 7) numer rachunku bankowego, na który ma zostać dokonana wypłata rekompensaty;
- 8) inne informacje niezbędne do obliczenia i wypłaty rekompensaty lub rozliczenia rekompensaty.

Art. 20. Środki wypłacone z tytułu rekompensat, o których mowa w art. 11 ust. 1 oraz art. 14 ust. 3, zalicza się do kategorii drugiej należności podlegających zaspokojeniu z funduszków masy upadłości, o której mowa w art. 342 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2022 r. poz. 1520).

Art. 21. 1. Składanie, weryfikacja i rozpatrywanie wniosków o wypłatę rekompensaty oraz wniosków o rozliczenie rekompensaty, a także korespondencja z zarządcą rozliczeń odbywa się wyłącznie w formie elektronicznej.

2. Wnioski o wypłatę rekompensaty oraz wnioski o rozliczenie rekompensaty składa się do zarządcy rozliczeń przy użyciu formularza udostępnionego na stronie internetowej

administrowanej przez zarządcę rozliczeń i opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym albo podpisem zaufanym.

3. Zarządca rozliczeń na swojej stronie internetowej udostępnia wzór wniosku o wypłatę raty zaliczki, wzór wniosku o wypłatę rekompensaty, wzór wniosku o rozliczenie rekompensaty oraz instrukcję składania tych wniosków.

Art. 22. 1. Rekompensata, o której mowa w art. 11, jest wypłacana przez zarządcę rozliczeń.

2. Zarządca rozliczeń otrzymuje środki na realizację wypłat rekompensat z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, o którym mowa w art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 568, z późn. zm.³⁾), zwanego dalej „Funduszem”, w ramach limitu określonego na ten cel w planie finansowym Funduszu na wyodrębniony rachunek bankowy, zwany dalej „rachunkiem rekompensaty energii elektrycznej”.

3. Wniosek o przekazanie środków na wypłaty rekompensat dla przedsiębiorstw energetycznych, o których mowa w art. 3 ust. 1, art. 4 ust. 1, art. 5 ust. 1, art. 6 ust. 1 oraz art. 7 ust. 1, zarządca rozliczeń składa co kwartał do ministra właściwego do spraw energii, określając łączną wysokość wnioskowanej kwoty i numer rachunku rekompensaty energii elektrycznej.

4. Wniosek o przekazanie środków na wypłaty pierwszej raty zaliczki i drugiej raty zaliczki dla przedsiębiorstw energetycznych, o których mowa w art. 3 ust. 1, art. 4 ust. 1, art. 5 ust. 1 i art. 6 ust. 1 oraz art. 7 ust. 1, zarządca rozliczeń składa odpowiednio w terminie do dnia 31 grudnia 2022 r. i 31 stycznia 2023 r. do ministra właściwego do spraw energii, określając łączną wysokość wnioskowanej kwoty i numer rachunku rekompensaty energii elektrycznej.

5. Minister właściwy do spraw energii przekazuje środki na wypłaty rekompensat zarządcy rozliczeń w terminie 3 dni roboczych od dnia otrzymania środków z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 695, 1086, 1262, 1478, 1747, 2157 i 2255, z 2021 r. poz. 1535 i 2368 oraz z 2022 r. poz. 64, 202, 1561, 1692, 1730 i 1967.

6. Minister właściwy do spraw energii przekazuje środki na wypłaty pierwszej raty zaliczki i drugiej raty zaliczki w terminie 3 dni roboczych od dnia otrzymania środków z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19.

7. Zarządca rozliczeń przedstawia ministrowi właściwemu do spraw energii zbiorcze rozliczenie środków oraz przekazuje niewykorzystane środki do Funduszu w terminie do dnia 31 grudnia 2023 r.

8. Środki uzyskane z Funduszu oraz odsetki od środków zgromadzonych na rachunku rekompensaty energii elektrycznej nie stanowią przychodu zarządcy rozliczeń w rozumieniu ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1800, z późn. zm.⁴⁾).

9. Zarządca rozliczeń przeznacza całość odsetek od środków zgromadzonych na rachunku rekompensaty energii elektrycznej na wypłatę rekompensat. Niewydatkowane środki podlegają zwrotowi do Funduszu.

10. Środki przekazane przez zarządcę rozliczeń na rzecz podmiotów uprawnionych oraz wydatki i koszty finansowane ze środków, o których mowa w ust. 8, nie stanowią u zarządcy rozliczeń kosztów uzyskania przychodu w rozumieniu ustawy wymienionej w ust. 8.

11. Szczegółowe zasady współpracy ministra właściwego do spraw energii oraz zarządcy rozliczeń w zakresie przekazywania środków na rachunek rekompensaty energii elektrycznej oraz wymiany dokumentów i informacji określa umowa.

Art. 23. 1. W przypadku braku środków na wypłatę rekompensat zarządca rozliczeń wstrzymuje wypłatę do czasu zapewnienia środków na ten cel.

2. O wypłaconych podmiotowi uprawnionemu kwotach rekompensat zarządca rozliczeń, w terminie 7 dni od dnia dokonania wypłaty informuje Prezesa URE.

Art. 24. 1. Zarządca rozliczeń może żądać od podmiotu uprawnionego przedłożenia dokumentów lub informacji uzasadniających wysokość wypłaconej rekompensaty do dnia 31 grudnia 2025 r.

2. Jeżeli podmiot uprawniony nie przedłożył dokumentów lub informacji uzasadniających wysokość wypłaconej rekompensaty lub z dokumentów i informacji wynika, że całość lub część wysokości kwoty rekompensaty została wypłacona nienależnie, zarządca rozliczeń

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 1927, 2105, 2106, 2269 i 2427 oraz z 2022 r. poz. 583, 655, 830, 872, 1079, 1265, 1561.

wzywa tego przedsiębiorcę do jej zwrotu w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wypłaty rekompensaty.

3. W przypadku gdy podmiot uprawniony nie dokona zwrotu rekompensaty zgodnie z ust. 2, zarządca rozliczeń wydaje decyzję administracyjną określającą wysokość nienależnie pobranej kwoty rekompensaty podlegającej zwrotowi oraz termin dokonania tego zwrotu. Od nienależnie pobranej kwoty rekompensaty nalicza się odsetki za opóźnienie od dnia jej otrzymania.

4. W sprawach decyzji administracyjnych wydawanych przez zarządcę rozliczeń, o których mowa w art. 17 ust. 7, art. 18 ust. 6 oraz art. 24 ust. 3, organem wyższego stopnia w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, 1491 i 2052 oraz z 2022 r. poz. 1301 i 1855) w stosunku do zarządcy rozliczeń jest minister właściwy do spraw energii.

Art. 25. Rekompensaty, o których mowa w art. 11 ust. 1, są finansowane z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, o którym mowa w art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw.

Rozdział 4

Dodatek elektryczny

Art. 26. 1. Dodatek elektryczny przysługuje odbiorcy energii elektrycznej w gospodarstwie domowym w rozumieniu art. 3 pkt 13b ustawy – Prawo energetyczne, w przypadku gdy główne źródło ogrzewania gospodarstwa domowego jest zasilane energią elektryczną, i źródło to zostało zgłoszone lub wpisane do centralnej ewidencji emisyjności budynków, o której mowa w art. 27a ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów oraz o centralnej ewidencji emisyjności budynków (Dz. U. z 2022 r. poz. 438, 1561, 1576 i 1967), do dnia 11 sierpnia 2022 r., albo po tym dniu – w przypadku głównych źródeł ogrzewania zgłoszonych lub wpisanych po raz pierwszy do centralnej ewidencji emisyjności budynków, o których mowa w art. 27g ust. 1 tej ustawy.

2. W przypadku gdy gospodarstwo domowe zamieszkuje pod adresem zamieszkania, w którym jest wykorzystywana energia elektryczna pochodząca z mikroinstalacji, w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, która jest

rozliczana zgodnie z zasadami określonymi w art. 4 tej ustawy, dodatek elektryczny nie przysługuje.

3. Przez gospodarstwo domowe, o którym mowa w ust. 1, rozumie się:

- 1) osobę fizyczną samotnie zamieszkującą i gospodarującą (gospodarstwo domowe jednoosobowe) albo
- 2) osobę fizyczną oraz osoby z nią spokrewnione lub niespokrewnione pozostające w faktycznym związku, wspólnie z nią zamieszkujące i gospodarujące (gospodarstwo domowe wieloosobowe).

Art. 27. 1. W przypadku gdy pod jednym adresem miejsca zamieszkania zamieszkuje więcej niż jedno gospodarstwo domowe, jeden dodatek elektryczny przysługuje dla wszystkich gospodarstw domowych zamieszkujących pod tym adresem.

2. W przypadku gdy wniosek o wypłatę dodatku elektrycznego złożono dla więcej niż jednego gospodarstwa domowego mających ten sam adres miejsca zamieszkania, to dodatek ten jest wypłacany wnioskodawcy, który złożył wniosek jako pierwszy. Pozostałe wnioski pozostawia się bez rozpoznania.

3. W przypadku gdy wniosek o wypłatę dodatku elektrycznego dla gospodarstwa domowego wieloosobowego złożyła więcej niż jedna osoba, dodatek ten jest przyznawany wnioskodawcy, który złożył taki wniosek jako pierwszy.

4. Dodatek elektryczny nie przysługuje osobie w gospodarstwie domowym, na potrzeby którego zostało zakupione paliwo stałe, po cenie i od przedsiębiorcy, o których mowa w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców niektórych paliw stałych w związku z sytuacją na rynku tych paliw (Dz. U. poz. 1477 i 1692).

5. Dodatek elektryczny nie przysługuje gospodarstwom domowym, objętym pozytywnie rozpatrzonym wnioskiem o wypłatę dodatku węglowego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 5 sierpnia 2022 r. o dodatku węglowym (Dz. U. poz. 1692 i 1967).

6. Dodatek elektryczny nie przysługuje gospodarstwom domowym, objętym pozytywnie rozpatrzonym wnioskiem o wypłatę dodatku, o którym mowa w art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 15 września 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie niektórych źródeł ciepła w związku z sytuacją na rynku paliw (Dz. U. poz. 1967).

7. Na potrzeby składania wniosków o wypłatę dodatku elektrycznego przyjmuje się, że jedna osoba może wchodzić w skład tylko jednego gospodarstwa domowego.

Art. 28. Jeżeli umowy międzynarodowe nie stanowią inaczej, dodatek elektryczny przysługuje:

- 1) osobom posiadającym obywatelstwo polskie mającym miejsce zamieszkania i przebywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) cudzoziemcom mającym miejsce zamieszkania i przebywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:
 - a) na podstawie zezwolenia na pobyt stały, zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej, zezwolenia na pobyt czasowy udzielonego w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d lub art. 186 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2021 r. poz. 2354, z późn. zm.⁵⁾), lub w związku z uzyskaniem w Rzeczypospolitej Polskiej statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej,
 - b) w związku z uzyskaniem w Rzeczypospolitej Polskiej zgody na pobyt ze względów humanitarnych lub zgody na pobyt tolerowany;
- 3) mającym miejsce zamieszkania i przebywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywatelom państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej oraz członkom ich rodzin w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobytku oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. z 2021 r. poz. 1697), posiadającym prawo pobytu lub prawo stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 29. 1. Dodatek elektryczny dla gospodarstwa domowego, o którym mowa w art. 26 ust. 1, wynosi 1000 złotych.

2. W przypadku gdy zużycie energii elektrycznej w gospodarstwie domowym w tym samym miejscu zamieszkania w 2021 r. wyniosło więcej niż 5 MWh, dodatek elektryczny, wynosi 1500 zł.

3. Wniosek o wypłatę dodatku elektrycznego składa się w terminie od dnia 1 grudnia 2022 r. do dnia 1 lutego 2023 r.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 91, 583, 830, 835, 1383 i 1561.

4. Wnioski o wypłatę dodatku elektrycznego złożone po dniu 1 lutego 2023 r. pozostawia się bez rozpoznania.

5. Dodatek elektryczny wypłaca się w terminie do dnia 31 marca 2023 r.

Art. 30. 1. Wniosek o wypłatę dodatku elektrycznego składa się w gminie właściwej ze względu na miejsce zamieszkania osoby składającej ten wniosek.

2. Wniosek o wypłatę dodatku elektrycznego składa się na piśmie lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344).

3. W przypadku złożenia wniosku o wypłatę dodatku elektrycznego za pomocą środków komunikacji elektronicznej wniosek ten opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.

4. Minister właściwy do spraw informatyzacji może udostępnić usługę umożliwiającą złożenie wniosku o wypłatę dodatku elektrycznego za jego pośrednictwem za pomocą środków komunikacji elektronicznej, w tym przy użyciu publicznej aplikacji mobilnej, o której mowa w art. 19e ust. 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 2070 oraz z 2022 r. poz. 1087).

5. Wniosek o wypłatę dodatku elektrycznego złożony przy użyciu publicznej aplikacji mobilnej opatruje się zaawansowaną pieczęcią elektroniczną ministra właściwego do spraw informatyzacji, po uwierzytelnieniu wnioskodawcy z wykorzystaniem certyfikatu, o którym mowa w art. 19e ust. 2a ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, wydanego użytkownikowi publicznej aplikacji mobilnej po uwierzytelnieniu w sposób określony w art. 20a ust. 1 tej ustawy.

Art. 31. 1. Wójt, burmistrz albo prezydent miasta dokonuje weryfikacji wniosku o wypłatę dodatku elektrycznego, w szczególności w zakresie zgłoszenia lub wpisania głównego źródła ogrzewania w centralnej ewidencji emisyjności budynków, o której mowa w art. 27a ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów oraz o centralnej ewidencji emisyjności budynków.

2. Jeżeli podczas weryfikacji wniosku o wypłatę dodatku elektrycznego wystąpią wątpliwości dotyczące gospodarstwa domowego wnioskodawcy, wójt, burmistrz albo prezydent miasta może przeprowadzić wywiad środowiskowy, który ma na celu ustalenie faktycznego stanu danego gospodarstwa domowego zgodnie z art. 26 ust. 3 odpowiednio pkt 1 i 2. Przepis art. 33 ust. 2 stosuje się.

3. Wywiad środowiskowy przeprowadza się w miejscu zamieszkania wnioskodawcy.

4. W toku wywiadu środowiskowego ustala się czy stan faktyczny danego gospodarstwa domowego jest zgodny z informacjami podanymi we wniosku o wypłatę dodatku elektrycznego.

5. Niewyrażenie zgody na przeprowadzenie wywiadu środowiskowego, lub uniemożliwienie jego przeprowadzenia, stanowi podstawę do odmowy przyznania dodatku elektrycznego.

Art. 32. 1. Przyznanie przez wójta, burmistrza albo prezydenta miasta dodatku elektrycznego nie wymaga wydania decyzji administracyjnej. Odmowa przyznania dodatku elektrycznego, uchylenie oraz rozstrzygnięcie w sprawie nienależnie pobranego dodatku elektrycznego wymagają wydania decyzji administracyjnej.

2. Wójt, burmistrz albo prezydent miasta przesyła wnioskodawcy informację o przyznaniu dodatku elektrycznego na wskazany przez niego adres poczty elektronicznej, o ile wnioskodawca wskazał adres poczty elektronicznej we wniosku o wypłatę dodatku elektrycznego. W przypadku gdy wnioskodawca nie wskazał adresu poczty elektronicznej we wniosku o wypłatę dodatku elektrycznego, wójt, burmistrz albo prezydent miasta, odbierając ten wniosek od wnioskodawcy, informuje go o możliwości osobistego odebrania od tego organu informacji o przyznaniu dodatku elektrycznego.

3. Nieodebranie informacji o przyznaniu dodatku elektrycznego nie wstrzymuje wypłaty tego dodatku.

4. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o wypłatę dodatku elektrycznego, mając na względzie zapewnienie przejrzystości i komunikatywności tego wniosku.

Art. 33. 1. Do postępowania w sprawie wypłaty dodatku elektrycznego przepisy art. 23 ust. 3, 12 i 13, art. 24a ust. 1 i 2, art. 25 ust. 3 i 4, art. 29, art. 30 i art. 30a ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2022 r. poz. 615 i 1265) stosuje się odpowiednio, przy czym ilekroć w tych przepisach jest mowa o rodzinie, rozumie się przez to gospodarstwo domowe, o którym mowa w art. 26 ust. 3.

2. Wójt, burmistrz albo prezydent miasta może, na piśmie utrwalonym w postaci papierowej lub elektronicznej, upoważnić swojego zastępcę, pracownika urzędu gminy albo kierownika ośrodka pomocy społecznej, a w przypadku przekształcenia ośrodka pomocy społecznej w centrum usług społecznych na podstawie przepisów ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o realizowaniu usług społecznych przez centrum usług społecznych (Dz. U. poz. 1818) —

dyrektora centrum usług społecznych, lub kierownika innej jednostki organizacyjnej gminy, a także inną osobę na wniosek kierownika ośrodka pomocy społecznej, dyrektora centrum usług społecznych lub innej jednostki organizacyjnej gminy do prowadzenia postępowań w sprawach dotyczących wypłaty dodatku elektrycznego.

3. W sprawach nieuregulowanych w niniejszym rozdziale stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

4. Informacje przedstawione we wniosku o wypłatę dodatku elektrycznego składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

Art. 34. 1. Wypłata dodatku elektrycznego jest zadaniem zleconym gminie.

2. Wojewodowie przekazują gminom środki w granicach kwot określonych na realizację wypłat dodatku elektrycznego w Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, o którym mowa w art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw.

3. Gmina składa wojewodzie wniosek o przyznanie środków na realizację wypłat dodatku elektrycznego w terminie do dnia 15 stycznia 2023 r. Do dnia 31 stycznia 2023 r. gmina może złożyć korektę wniosku.

4. Środki na realizację wypłat dodatku elektrycznego są przekazywane gminom przez wojewodę, na podstawie wniosku, o którym mowa w ust. 3, w miesięcznych ratach. Nadpłata środków może być zaliczana na poczet kwoty należnej w miesiącu następnym, z wyjątkiem nadpłaty za marzec 2023 r., która podlega przekazaniu na rachunek właściwego urzędu wojewódzkiego w terminie do dnia 15 kwietnia 2023 r.

5. Gmina przeznaczca całość odsetek od otrzymanych środków na realizację wypłat dodatku elektrycznego na przedsięwzięcia służące zwiększeniu efektywności energetycznej.

6. Jeżeli w wyniku połączenia lub podziału gmin nastąpiły zmiany w podstawie obliczania kwoty środków, wojewoda uwzględnia te zmiany od pierwszego dnia następnego miesiąca po dniu ich wejścia w życie.

Art. 35. 1. Gminy otrzymują środki na realizację wypłat dodatku elektrycznego z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, o którym mowa w art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 31 marca

2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw, w granicach kwot określonych na ten cel w planie tego Funduszu.

2. Przy ustalaniu wysokości środków na realizację wypłat dodatku elektrycznego uwzględnia się koszty wypłacania odbiorcom dodatku elektrycznego, w wysokości 2% łącznej kwoty dotacji wypłaconych w gminie.

3. Wójt, burmistrz albo prezydent miasta przedstawia wojewodzie, w terminie do dnia 30 kwietnia 2023 r., rozliczenie środków na realizację wypłat dodatku elektrycznego, z wyodrębnieniem liczby i kwoty wypłaconych dodatków elektrycznych.

4. Wniosek o przekazanie środków na wypłaty dodatku elektrycznego dla gmin wojewoda składa do ministra właściwego do spraw energii. Minister właściwy do spraw energii przekazuje środki wojewodom. Wojewodowie przedstawiają ministrowi właściwemu do spraw energii zbiorcze rozliczenie środków oraz przekazują niewykorzystane środki do Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, o którym mowa w art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw, do dnia 15 maja 2023 r.

5. Wojewoda całość odsetek od otrzymanych środków przekazuje na rachunek Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, o którym mowa w art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw.

Rozdział 5

Cel w zakresie zmniejszenia zużycia energii elektrycznej

Art. 36. 1. Kierownicy jednostek sektora finansów publicznych, o których mowa w art. 9 pkt 1–2a, 6–9, 11–13 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1634, 1692, 1725, 1747, 1768 i 1964), od dnia 1 grudnia 2022 r. do dnia 31 grudnia 2022 r. podejmują działania w celu realizacji obowiązkowego celu zmniejszenia całkowitego zużycia energii elektrycznej w zajmowanych budynkach lub częściach budynków oraz przez wykorzystywane urządzenia techniczne, instalacje i pojazdy, w danym okresie w wymiarze określonym w ust. 2.

2. Cel, o którym mowa w ust. 1, oznaczony symbolem „Cel_{ZZEE22}”, oblicza się według wzoru:

$$\text{Cel}_{\text{ZZEE22}} = \frac{\text{ZEE}}{12} \cdot 10\%,$$

gdzie ZEE oznacza średnioroczne zużycie energii elektrycznej w latach 2018–2019.

3. Kierownicy jednostek sektora finansów publicznych, o których mowa w art. 9 pkt 1–2a, 6–9 i 11–13 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, od dnia 1 stycznia 2023 r. do 31 grudnia 2023 r. podejmują działania w celu realizacji obowiązkowego celu zmniejszenia całkowitego zużycia energii elektrycznej w zajmowanych budynkach lub częściach budynków oraz przez wykorzystywane urządzenia techniczne, instalacje i pojazdy w danym okresie w wymiarze określonym w ust. 4.

4. Cel, o którym mowa w ust. 3 oznaczony symbolem „Cel_{ZZEE23}”, oblicza się według wzoru:

$$\text{Cel}_{\text{ZZEE23}} = \text{ZEE}_{22} \cdot 10\%,$$

gdzie ZEE₂₂ oznacza zużycie energii elektrycznej w 2022 r..

5. Kierownicy jednostek sektora finansów publicznych, o których mowa w art. 9 pkt 1–2a, 6–9, 11–13 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych przekazują do Prezesa URE raport z realizacji celu, o którym mowa w ust. 1 i ust. 3, w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku, którego dotyczy obowiązek.

6. Do całkowitego zużycia energii elektrycznej, o którym mowa w ust. 1 i 3, nie wlicza się zużycia:

- 1) w budynkach wykorzystywanych na potrzeby obronności państwa,
- 2) przez urządzenia techniczne i instalacje zapewniające ciągłość działania infrastruktury informatycznej jednostek sektora finansów publicznych, o których mowa w ust. 1,
- 3) obiektów stanowiących infrastrukturę krytyczną ujętą w wykazie, o którym mowa w art. 5b ust. 7 pkt 1 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1856 oraz z 2021 r. poz. 159), zlokalizowaną na terenie Rzeczypospolitej Polskiej.

7. Prezes URE udostępnia wzór formularza raportu, o którym mowa w ust. 5, w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu, kierując się potrzebą zapewnienia sprawności procesu weryfikacji wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1 i 3.

Rozdział 6

Przepisy zmieniające

Art. 37. W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 1805, z późn. zm.⁶⁾) w art. 833 § 6 otrzymuje brzmienie:

„§ 6. Nie podlegają egzekucji świadczenia alimentacyjne, świadczenia pieniężne wypłacane w przypadku bezskuteczności egzekucji alimentów, świadczenia rodzinne, dodatki rodzinne, pielęgnacyjne, porodowe, dla sierot zupełnych, zasiłki dla opiekunów, świadczenia z pomocy społecznej, świadczenia integracyjne, świadczenie wychowawcze, świadczenie dobry start, jednorazowe świadczenie, o którym mowa w art. 10 ustawy z dnia 4 listopada 2016 r. o wsparciu kobiet w ciąży i rodzin „Za życiem” (Dz. U. z 2020 r. poz. 1329), rodzinny kapitał opiekuńczy, o którym mowa w ustawie z dnia 17 listopada 2021 r. o rodzinnym kapitale opiekuńczym (Dz. U. poz. 2270), dofinansowanie obniżenia opłaty rodzica za pobyt dziecka w żłobku, klubie dziecięcym lub u dziennego opiekuna, o którym mowa w art. 64c ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 (Dz. U. z 2022 r. poz. 1324 i 1383), dodatek osłonowy, o którym mowa w ustawie z dnia 17 grudnia 2021 r. o dodatku osłonowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1, 202 i 1692), dodatek węglowy, o którym mowa w ustawie z dnia 5 sierpnia 2022 r. o dodatku węglowym (Dz. U. poz. 1692 i 1967), dodatek dla gospodarstw domowych z tytułu wykorzystywania niektórych źródeł ciepła i dodatek dla niektórych podmiotów niebędących gospodarstwami domowymi z tytułu wykorzystania niektórych źródeł ciepła, o których mowa w ustawie z dnia 2 września 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie niektórych źródeł ciepła w związku z sytuacją na rynku paliw (Dz. U. poz. 1967), oraz dodatek elektryczny, o którym mowa w ustawie z dnia ... o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej (Dz. U. poz. ...).”

Art. 38. W ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2022 r. poz. 479, 1301, 1692 i 1967) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 10 § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Nie podlegają egzekucji świadczenia alimentacyjne, świadczenia pieniężne wypłacane w przypadku bezskuteczności egzekucji alimentów, świadczenia rodzinne,

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 1981, 2052, 2262, 2270, 2289, 2328 i 2459 oraz z 2022 r. poz. 1, 366, 480, 807, 830, 974, 1098, 1301, 1371 i 1692.

dotatki rodzinne, pielęgnacyjne, porodowe, dla sierot zupełnych, zasiłki dla opiekunów, świadczenia z pomocy społecznej, świadczenie wychowawcze, jednorazowe świadczenie, o którym mowa w art. 10 ustawy z dnia 4 listopada 2016 r. o wsparciu kobiet w ciąży i rodzin „Za życiem” (Dz. U. z 2020 r. poz. 1329), rodzinny kapitał opiekuńczy, o którym mowa w ustawie z dnia 17 listopada 2021 r. o rodzinnym kapitale opiekuńczym (Dz. U. poz. 2270), dofinansowanie obniżenia opłaty rodzica za pobyt dziecka w żłobku, klubie dziecięcym lub u dziennego opiekuna, o którym mowa w art. 64c ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 (Dz. U. z 2022 r. poz. 1324 i 1383), dodatek osłonowy, o którym mowa w ustawie z dnia 17 grudnia 2021 r. o dodatku osłonowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1, 202 i 1692), dodatek węglowy, o którym mowa w ustawie z dnia 5 sierpnia 2022 r. o dodatku węglowym (Dz. U. poz. 1692 i 1967), dodatek dla gospodarstw domowych z tytułu wykorzystywania niektórych źródeł ciepła i dodatek dla niektórych podmiotów niebędących gospodarstwami domowymi z tytułu wykorzystania niektórych źródeł ciepła, o których mowa w ustawie z dnia 2 września 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie niektórych źródeł ciepła w związku z sytuacją na rynku paliw (Dz. U. poz. 1967), oraz dodatek elektryczny, o którym mowa w ustawie z dnia ... o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej (Dz. U. poz. ...).”;

2) w art. 80 w § 2a pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) świadczeń alimentacyjnych, świadczeń pieniężnych wypłacanych w przypadku bezskuteczności egzekucji alimentów, świadczeń rodzinnych, dodatków rodzinnych, pielęgnacyjnych, porodowych, dla sierot zupełnych, zasiłków dla opiekunów, świadczeń z pomocy społecznej, świadczeń integracyjnych, świadczeń wychowawczych, jednorazowych świadczeń, o których mowa w art. 10 ustawy z dnia 4 listopada 2016 r. o wsparciu kobiet w ciąży i rodzin „Za życiem”, świadczenia dobry start, rodzinnego kapitału opiekuńczego, o którym mowa w ustawie z dnia 17 listopada 2021 r. o rodzinnym kapitale opiekuńczym, dofinansowania obniżenia opłaty rodzica za pobyt dziecka w żłobku, klubie dziecięcym lub u dziennego opiekuna, o którym mowa w art. 64c ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3, dodatku osłonowego, o którym mowa w ustawie z dnia 17 grudnia 2021 r. o dodatku osłonowym, dodatku węglowego, o którym mowa w ustawie z dnia 5 sierpnia 2022 r. o dodatku węglowym, dodatku dla gospodarstw

domowych z tytułu wykorzystywania niektórych źródeł ciepła i dodatku dla niektórych podmiotów niebędących gospodarstwami domowymi z tytułu wykorzystania niektórych źródeł ciepła, o których mowa w ustawie z dnia 2 września 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie niektórych źródeł ciepła w związku z sytuacją na rynku paliw, oraz dodatku elektrycznego, o którym mowa w ustawie z dnia ... o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej.”.

Art. 39. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1128, z późn. zm.⁷⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 26 w ust. 7e zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Do dochodów, o których mowa w zdaniu pierwszym, nie zalicza się alimentów na rzecz dzieci, o których mowa w art. 6 ust. 4c, z uwzględnieniem art. 6 ust. 4e, świadczenia uzupełniającego, o którym mowa w art. 21 ust. 1 pkt 100a, dodatku energetycznego, o którym mowa w art. 5c ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, dodatku osłonowego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 2021 r. o dodatku osłonowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1, 202 i 1692), dodatku węglowego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 5 sierpnia 2022 r. o dodatku węglowym (Dz. U. poz. 1692 i 1967), dodatku dla gospodarstw domowych z tytułu wykorzystywania niektórych źródeł ciepła i dodatku dla niektórych podmiotów niebędących gospodarstwami domowymi z tytułu wykorzystywania niektórych źródeł ciepła, o których mowa w art. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 2 września 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie niektórych źródeł ciepła w związku z sytuacją na rynku paliw (Dz. U. poz. 1967), dodatku elektrycznego, o którym mowa w art. 26 ustawy z dnia ... o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej (Dz. U. poz. ...) oraz przyznanych na podstawie odrębnych przepisów zasiłku pielęgnacyjnego oraz dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego dla emerytów i rencistów.”;

2) art. 52jc otrzymuje brzmienie:

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 1163, 1243, 1551, 1574, 1834, 1981, 2071, 2105, 2133, 2232, 2269, 2270, 2328, 2376, 2427, 2430 i 2490 oraz z 2022 r. poz. 1, 24, 64, 138, 501, 558, 583, 646, 655, 830, 872, 1079, 1265, 1301, 1358, 1459, 1512, 1561 i 1692.

„Art. 52jc. Zwalnia się od podatku dochodowego dodatek osłonowy, o którym mowa w ustawie z dnia 17 grudnia 2021 r. o dodatku osłonowym, dodatek węglowy, o którym mowa w ustawie z dnia 5 sierpnia 2022 r. o dodatku węglowym, dodatek dla gospodarstw domowych z tytułu wykorzystywania niektórych źródeł ciepła i dodatek dla niektórych podmiotów niebędących gospodarstwami domowymi z tytułu wykorzystywania niektórych źródeł ciepła, o których mowa w ustawie z dnia 2 września 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie niektórych źródeł ciepła w związku z sytuacją na rynku paliw, oraz dodatek elektryczny, o którym mowa w ustawie z dnia ... o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej.”

Art. 40. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1385 i 1723) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 62c:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dla odbiorców przyłączonych do systemu dystrybucyjnego gazowego lub systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, o którym mowa w art. 9d ust. 7, do czasu wyznaczenia przez Prezesa URE lub wyłonienia w drodze przetargu sprzedawcy z urzędu, na zasadach określonych w art. 9i, zadania sprzedawcy z urzędu wykonuje przedsiębiorstwo zintegrowane pionowo, w skład którego wchodzi ten system dystrybucyjny.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. W przypadku gdy sprzedawca z urzędu zaprzestał sprzedaży energii elektrycznej do odbiorców końcowych przyłączonych do systemu dystrybucyjnego, o którym mowa w art. 9d ust. 7, zadania sprzedawcy z urzędu dla tych odbiorców pełni przedsiębiorstwo energetyczne będące sprzedawcą energii elektrycznej, o którym mowa w art. 40 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2020 r. o odnawialnych źródłach energii.

5. Dla odbiorców końcowych, do których nie znajdują zastosowania rozwiązania zawarte w ust. 1–4, zadania sprzedawcy z urzędu wykonuje:

1) w zakresie sprzedaży paliw gazowych – przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się obrotem paliwami gazowymi, do którego wniesiono wkład niepieniężny, o którym mowa w art. 5b ust. 1,

2) w zakresie sprzedaży energii elektrycznej – przedsiębiorstwo energetyczne będące sprzedawcą energii elektrycznej, o którym mowa w art. 40 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2020 r. o odnawialnych źródłach energii.”;

2) po art. 62j dodaje się art. 62k w brzmieniu:

„Art. 62k. Środki wypłacone z tytułu rekompensat, o których mowa w art. 62g oraz art. 62h zalicza się do kategorii drugiej należności podlegających zaspokojeniu z funduszy masy upadłości, o której mowa w art. 342 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2022 r. poz. 1520).”.

Art. 41. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2021 r. poz. 1973, z późn. zm.⁸⁾) w art. 193 po ust. 1b dodaje się ust. 1c–1e w brzmieniu:

„1c. W okresie do dnia 31 grudnia 2025 r. pozwolenie, o którym mowa w art. 180a, nie wygasa, jeżeli posiadacz odpadów w terminie nie później niż trzy miesiące przed upływem czasu, na jaki zostało wydane to pozwolenie, złoży wniosek o wydanie nowego pozwolenia na wytwarzanie odpadów.

1d. Dotychczasowe pozwolenie, o którym mowa w art. 180a, wygasa w dniu następującym po dniu, w którym:

- 1) nowe pozwolenie, decyzja o odmowie wydania nowego pozwolenia albo decyzja o umorzeniu postępowania w sprawie wydania nowego pozwolenia stały się ostateczne, albo
- 2) wniosek o wydanie nowego pozwolenia właściwy organ pozostawił bez rozpatrzenia.

1e. Posiadacz odpadów jest zobowiązany do utrzymania zabezpieczenia roszczeń, o którym mowa w art. 187, przez cały okres obowiązywania pozwolenia.”.

Art. 42. W ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2021 r. poz. 2268, z późn. zm.⁹⁾) w art. 8 w ust. 4 w pkt 19 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 20 w brzmieniu:

„20) kwoty dodatku elektrycznego, o którym mowa w art. 26 ust. 1 ustawy z dnia o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 2127 i 2269 oraz z 2022 r. poz. 1079, 1260, 1504, 1576 i 1747.

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 2270 oraz z 2022 r. poz. 1, 66, 1079, 1692, 1700 i 1812.

2023 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej (Dz. U. z 2022 r. poz. ...).”.

Art. 43. W ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2022 r. poz. 699, 1250 i 1726) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 48a:
 - a) w ust. 8 po wyrazach „mających wpływ na wysokość określonego zabezpieczenia roszczeń” dodaje się wyrazy „lub jego formę”,
 - b) w ust. 18 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:
„4) w przypadku wydania ostatecznego postanowienia o zmianie formy zabezpieczenia roszczeń.”,
 - c) po ust. 18 dodaje się ust. 18a w brzmieniu:
„18a. W przypadku, o którym mowa w ust. 18 pkt 4, zwrot zabezpieczenia roszczeń w dotychczasowej formie następuje po wniesieniu przez posiadacza odpadów zabezpieczenia roszczeń w nowej formie.”,
 - d) w ust. 19 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:
„4) ostateczne postanowienie, w którym określono nową formę zabezpieczenia roszczeń, i odpowiednio informację o wpłaceniu zabezpieczenia roszczeń w formie depozytu albo oryginał gwarancji bankowej, gwarancji ubezpieczeniowej lub polisy ubezpieczeniowej.”;
- 2) po art. 226 dodaje się art. 226a w brzmieniu:

„Art. 226a. 1. W okresie do dnia 31 grudnia 2025 r. zezwolenie na zbieranie odpadów lub zezwolenie na przetwarzanie odpadów nie wygasa ze względu na upływ czasu, na jaki zostało wydane, jeżeli posiadacz odpadów w terminie nie później niż trzy miesiące przed upływem tego czasu złoży wniosek o wydanie nowego zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów.

2. Dotychczasowe zezwolenie na zbieranie odpadów zezwolenie na przetwarzanie odpadów wygasa w dniu następującym po dniu, w którym:

 - 1) nowe zezwolenie, decyzja o odmowie wydania nowego zezwolenia albo decyzja o umorzeniu postępowania w sprawie wydania nowego zezwolenia stały się ostateczne, albo
 - 2) wniosek o wydanie nowego zezwolenia właściwy organ pozostawił bez rozpatrzenia.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, posiadacz odpadów jest zobowiązany do utrzymania zabezpieczenia roszczeń, o którym mowa w art. 48a, przez okres obowiązywania zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów i po zakończeniu obowiązywania tych zezwoleń, do czasu uzyskania ostatecznej decyzji o zwrocie zabezpieczenia roszczeń, o której mowa w art. 48a ust. 18.”.

Art. 44. W ustawie z dnia 28 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2538, z późn. zm.¹⁰⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 12:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) środki stanowiące zwrot kwot różnicy ceny, rekompensat finansowych oraz dofinansowań, jak również rekompensat lub zaliczek, o których mowa w art. 62g ust. 1 lub art. 62h ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, w art. 8, art. 11 i art. 12 ustawy z dnia 22 stycznia 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców paliw gazowych w związku z sytuacją na rynku gazu (Dz. U. poz. 202, 1471, 1692 i 1723) oraz rekompensat, o których mowa w art. 11 ust. 1 oraz art. 14 ust. 3 ustawy z dnia ... o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej (Dz. U. z 2022 r., poz. ...), a także odsetek od zwróconych środków;”;

b) po pkt 2a dodaje się pkt 2b w brzmieniu:

„2b) środki przekazane na podstawie art. 25 ustawy z dnia ... o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej na finansowanie wypłaty rekompensat, o których mowa w art. 11 ust. 1 i art. 13 ust. 3 tej ustawy;”;

2) w art. 13 po pkt 4 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) wypłatę rekompensat, o których mowa w art. 11 ust. 1 oraz art. 13 ust. 3 ustawy z dnia ... o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej;”;

¹⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 2019 r. poz. 1039, 1356, 1629, 1697, 2227, 2244 i 2354 412, 1210, 1495, 1532, z 2021 r. poz. 1093 oraz z 2022 r. poz. 202, 1477 i 1692.

- 3) w art. 15 w pkt 1 wyrazy „art. 16 ust. 1 pkt 1–2b” zastępuje się wyrazami „ art. 16 ust. 1 pkt 1–2d”;
- 4) w art. 16 ust. 1:
 - a) po pkt 1b dodaje się pkt 1c w brzmieniu:

„1c) weryfikacja wniosków, o których mowa w art. 15 ust. 3 i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia ... o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej;”
 - b) po pkt 2c dodaje się pkt 2d w brzmieniu:

„2d) dokonywanie wypłat rekompensat, o których mowa w art. 11 ust. 1 i art. 13 ust. 3 ustawy z dnia ... o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej;”.

Art. 45. W ustawie z dnia 31 lipca 2019 r. o świadczeniu uzupełniającym dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji (Dz. U. z 2022 r. poz. 1006, 1692 i 1967) w art. 2 w ust. 2 po wyrazach „dodatku dla gospodarstw domowych z tytułu wykorzystywania niektórych źródeł ciepła, o którym mowa w art. 1 pkt 2 ustawy z dnia 15 września 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie niektórych źródeł ciepła w związku z sytuacją na rynku paliw (Dz. U. poz. 1967)” dodaje się wyrazy „dodatku elektrycznego, o którym mowa w art. 26 ust. 1 ustawy z dnia o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej (Dz. U. poz.)”.

Art. 46. W ustawie z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 2095, z późn. zm.¹¹⁾) w art. 31zzh:

- 1) w ust. 8 we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazach „do dnia 31 grudnia 2026 r.” dodaje się wyrazy „z zastrzeżeniem ust. 8a”;
- 2) dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. Do dnia 31 grudnia 2024 r.:

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 poz. 2120, 2133, 2262, 2269, 2317, 2368, 2459, z 2022 r. poz. 202, 218, 655, 830, 1301, 1370, 1488, 1488, 1561, 1723, 1768, 1783.

- 1) zwolnienie z obowiązku ustanowienia zabezpieczenia finansowego, o którym mowa w ust. 8 pkt 1, wynosi maksymalnie 90% wartości wymaganych depozytów, o których mowa w ust. 1;
- 2) zabezpieczenie finansowe, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, dla podmiotu będącego członkiem giełdowej izby rozrachunkowej, nie może być większe niż 90% wartości wymaganych depozytów, o których mowa w ust. 1.”.

Art. 47. W ustawie z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 568, z późn. zm.¹²⁾) w art. 65 ust. 5 po pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

- „8) wypłaty i obsługę rekompensat, o których mowa w art. 11 ust. 1 i art. 13 ust. 3 ustawy z dnia ... o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej (Dz. U. poz. ...), oraz dodatku elektrycznego, o którym mowa art. 26 tej ustawy”.

Art. 48. W ustawie z dnia 26 stycznia 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców paliw gazowych w związku z sytuacją na rynku gazu (Dz. U. z 2022 r. poz. 202, 1477, 1692, 1723) po art. 21 dodaje się art. 21a w brzmieniu:

- „Art. 21a. Środki wypłacone z tytułu rekompensat, o których mowa w art. 8, art. 11 i art. 12, zalicza się do kategorii drugiej należności podlegających zaspokojeniu z funduszy masy upadłości, o której mowa w art. 342 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2022 r. poz. 1520).”.

Art. 49. W ustawie z dnia 23 czerwca 2022 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz ustawy – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. poz. 1747) po art. 4 dodaje się art. 4a w brzmieniu:

„Art. 4a. W roku 2022 i roku 2023 do wydatków stanowiących nieprzekraczalny limit wydatków ustalony w ustawie budżetowej nie wlicza się wydatków:

- 1) państwowych funduszy celowych,
- 2) funduszy utworzonych, powierzonych lub przekazanych Bankowi Gospodarstwa Krajowego na podstawie odrębnych ustaw,

¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 695, 1086, 1262, 1478, 1747, 2157, 2255, z 2021 r. poz. 1535, 2368, z 2022 r. poz. 64, 202, 1561, 1692, 1730.

- 3) Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej – wykonanych ponad kwoty objęte tym limitem.”.

Art. 50. W ustawie z dnia 15 września 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie niektórych źródeł ciepła w związku z sytuacją na rynku paliw (Dz. U. poz. 1967) po art. 63 dodaje się art. 63a w brzmieniu:

„Art. 63a. Środki wypłacone z tytułu rekompensat, o których mowa w art. 12 ust. 1, zalicza się do kategorii drugiej należności podlegających zaspokojeniu z funduszków masy upadłości, o której mowa w art. 342 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2022 r. poz. 1520).”.

Rozdział 7

Kary pieniężne

Art. 51. 1. Karze pieniężnej podlega ten, kto:

- 1) nie realizuje obowiązków, o których mowa w art. 3, art. 4 ust. 2 i 3 lub art. 5 ust. 1 lub 3, art. 6 ust. 1 i 2 lub art. 7;
- 2) nie realizuje w terminie obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 oraz 5 ust. 2;
- 3) nie realizuje obowiązku, o którym mowa w art. 36 ust. 1;
- 4) nie realizuje obowiązku, o którym mowa w art. 36 ust. 3.

2. Kary pieniężne, o których mowa w ust. 1, wymierza Prezes URE w drodze decyzji administracyjnej.

3. Wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1 pkt 1–2, nie może być niższa niż 0,5% i wyższa niż 5% przychodu ukaranego podmiotu wynikającego z działalności koncesjonowanej osiągniętego w poprzednim roku podatkowym.

4. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach, o których mowa ust. 1 pkt 3–4, nie może być wyższa niż 20 000 zł.

5. Do kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1, przepisy art. 56 ust. 4 i 6–7a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne stosuje się odpowiednio.

Rozdział 8

Przepisy końcowe

Art. 52. 1. Maksymalny limit wydatków z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, o którym mowa w art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19,

innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw, przeznaczonych na rekompensaty dla przedsiębiorstw energetycznych, o których mowa w art. 11 ust. 1 i art. 13 ust. 3, oraz wypłatę dodatku elektrycznego, o którym mowa w art. 26 ust. 1, w latach 2023–2025 – wynosi 26 837 500 000 zł, w tym na wypłatę:

- 1) w roku 2023 r.:
 - a) rekompensaty, o których mowa w art. 11 ust. 1 – 23 005 000 000 zł,
 - b) dodatki elektryczne, o których mowa w art. 26 ust. 1 – 1 020 000 000 zł,
- 2) w latach 2024–2025 – rekompensaty, o których mowa w art. 14 ust. 3 – 2 812 500 000 zł.

2. Minister właściwy do spraw energii monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1. W przypadku gdy wykorzystanie środków wyniesie więcej niż 80% środków, o których mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw energii informuje o tym fakcie ministra właściwego do spraw finansów publicznych oraz Prezesa Rady Ministrów.

3. W przypadku gdy wykorzystanie środków wyniesie więcej niż 95% środków, o których mowa w ust. 1, wysokość wypłacanych rekompensat lub dodatków elektrycznych podlega proporcjonalnemu obniżeniu tak, aby łączna wysokość wypłacanych rekompensat lub dodatków była równa maksymalnemu limitowi środków finansowych przeznaczanych na przyznanie dodatków.

Art. 53. 1. Bank Gospodarstwa Krajowego w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie ustawy opracowuje projekt zmiany planu finansowego Funduszu Przeciwdziałania COVID-19 i przedstawia go do:

- 1) uzgodnienia – ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych;
- 2) zatwierdzenia – Prezesowi Rady Ministrów.

2. Prezes Rady Ministrów zatwierdza zmianę planu finansowego w terminie 14 dni od dnia przedstawienia projektu tej zmiany.

Art. 54. Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 36 ust. 1, który wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 2022 r.,
- 2) art. 36 ust. 3, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2023 r.

UZASADNIENIE

1. Potrzeba i cel wydania aktu prawnego

Obserwowany od kilku miesięcy wzrost cen energii elektrycznej, a w szczególności giełdowy wzrost cen energii elektrycznej w Polsce spowodowany jest nałożeniem się szeregu niesprzyjających okoliczności, ale przede wszystkim inwazją zbrojną Rosji na Ukrainę, która zachwiała bezpieczeństwem nie tylko samej Ukrainy, ale i całej Europy. Kryzys energetyczny pogłębiła dodatkowo inflacja, która dotyka wszystkie państwa i wpływa na ceny surowców energetycznych na rynkach światowych. Ponadto, wpływ na wzrost cen energii elektrycznej w szczególności mają działania spółki Gazprom oraz spekulacje na rynku unijnych uprawnień do emisji CO₂. Konieczność zaprzestania importu węgla, ropy i produktów ropopochodnych z Rosji oraz zapowiadany przez Komisję Europejską zamiar całkowitego uniezależnienia się od importu gazu z tego kraju wpłynie na wzrost hurtowych cen energii elektrycznej w najbliższym czasie. Do wzrostu cen niewątpliwie przyczynił się również kryzys gospodarczy spowodowany pandemią COVID-19. Sytuację związaną ze wzrostem cen energii elektrycznej najbardziej odczuwają odbiorcy energii elektrycznej w gospodarstwach domowych, którzy będą musieli mierzyć się z koniecznością zapłaty wysokich rachunków za energię. Należy zauważyć, że część odbiorców w gospodarstwach domowych to jednocześnie odbiorcy wrażliwi i ubodzy energetycznie, którzy są szczególnie narażeni na wzrost cen energii elektrycznej, co w tych gospodarstwach domowych spowoduje spadek możliwości regulowania rachunków i zagrożenie dla najsłabszych obywateli objawiające się wstrzymaniem dostaw energii elektrycznej.

W celu zminimalizowania podwyżek cen energii elektrycznej dla gospodarstw domowych, a także zwiększenia bezpieczeństwa energetycznego obywateli przez zagwarantowanie ciągłości dostaw energii elektrycznej do gospodarstw domowych realizowanej przez przedsiębiorstwa obrotu, istnieje konieczność wprowadzenia szczególnego rozwiązania osłonowego umożliwiającego podejmowanie działań minimalizujących negatywne skutki społeczno-gospodarcze związane ze znaczącym wzrostem cen energii elektrycznej w 2023 r. w zatwierdzanych taryfach dla obrotu i dystrybucji energią elektryczną przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki oraz w świadczonych ofertach sprzedawców energii opartych na zasadach wynikających z postanowień umownych pomiędzy sprzedawcami a odbiorcami energii elektrycznej.

Projektowana regulacja pozwoli na uruchomienie nadzwyczajnego instrumentu zwiększającego bezpieczeństwo energetyczne gospodarstw domowych, w szczególności

obywateli w największym stopniu narażonych na ubóstwo energetyczne i zapewni im ceny energii elektrycznej na poziomie umożliwiającym opłacenie rachunków. Jednocześnie zaproponowany instrument został skonstruowany w taki sposób, aby zachęcać odbiorców do oszczędzania energii w ich gospodarstwach domowych. Projekt ustawy ma na celu zapewnienie wsparcia dla odbiorców energii elektrycznej w gospodarstwach domowych, w tym zużywanej na potrzeby pomieszczeń gospodarczych związanych z prowadzeniem gospodarstw domowych, lokali o charakterze zbiorowego mieszkania, węzłów cieplnych i hydroforni, oświetlenia budynków mieszkalnych, garaży, domów letniskowych w ogródkach działkowych – o ile nie jest w tych pomieszczeniach prowadzona działalność gospodarcza. Wsparcie będzie polegało na złagodzeniu rosnących kosztów zużycia energii elektrycznej w gospodarstwach domowych, wynikających w szczególności ze wzrostu cen zakupu energii na rynku hurtowym, co przekłada się na ceny regulowane w taryfach zatwierdzanych przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki oraz ceny kalkulowane do tej pory przez przedsiębiorstwa obrotu, w ramach ofert wolnorynkowych. Dodatkowo, przewidziano zwiększony poziom wsparcia dla tych odbiorców energii elektrycznej w gospodarstwach domowych, którzy w wyniku sytuacji losowych lub charakteru prowadzonego przez nich gospodarstwa, mogą być bardziej narażeni na ubóstwo energetyczne tj. odbiorców posiadających gospodarstwo rolne, odbiorców posiadających Kartę Dużej Rodziny oraz odbiorców będących osobami niepełnosprawnymi. Wskazanym przedsiębiorstwom obrotu i operatorom systemów dystrybucyjnych będą z kolei przysługiwały rekompensaty.

W projektowanym akcie prawnym wprowadzono również instrument łagodzący wzrost kosztów dla gospodarstw domowych, które wykorzystują energię elektryczną do ogrzewania. Ponadto, projektowana ustawa przewiduje podjęcie natychmiastowych działań zmierzających do zmniejszenia zużycia energii elektrycznej przez urzędy obsługujące organy administracji rządowej i samorządowej.

W proponowanej regulacji znajdzie się też odniesienie do obszaru gospodarki odpadami. Nowelizacja przepisów z zakresu gospodarki odpadami wynika z potrzeb zgłaszanych przez podmioty gospodarujące odpadami, które informują że nadal (od 2020 r.) trwają postępowania administracyjne w sprawie zmiany posiadanych przez nich zezwoleń lub pozwoleń dotyczących gospodarki odpadami. Postępowania te prowadzone są w celu dostosowania do wprowadzonych w 2018 r. regulacji zaostrzających wymagania prawne i techniczne, dla podmiotów z sektora gospodarki odpadami. Natłok prowadzonych przez organy administracji spraw dodatkowo nakłada się z naturalnym upływem ważności części ww. decyzji, czego skutkiem jest składanie przez podmioty dodatkowych wniosków o wydanie nowych decyzji.

Część decyzji administracyjnych wygaśnie 17 listopada 2022 r. – przepisy ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych przestają je „chronić” – wygasają 6 miesięcy od dnia odwołania na obszarze RP stanu epidemii w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2 (art. 15zzzzzy, art. 36). Wygasanie kolejnych decyzji będzie następowało sukcesywnie w 2023 i 2024 roku (upływ 10 letniego okresu ważności decyzji). Proponowane przepisy mają na celu zapobiegnięcie wygaśnięciu posiadanych decyzji dotyczących gospodarki odpadami, które skutkowałyby zaprzestaniem prowadzenia działalności.

Projektowana regulacja wprowadza także przepisy umożliwiające otrzymanie przez przedsiębiorstwa energetyczne zaliczek na poczet wypłaty rekompensat z tytułu rozliczeń z odbiorcami w 2023 r. zużycia energii elektrycznej po cenach z roku 2022 oraz zmiany polegające na zwiększeniu możliwości zabezpieczenia (lub zwolnienia z zabezpieczenia) transakcji giełdowych, zawieranych na Towarowej Giełdzie Energii S.A., celem zniwelowania problemów z płynnością finansową przedsiębiorstw energetycznych realizujących wymogi przedmiotowej ustawy.

2. Aktualny stan prawny w dziedzinie, której dotyczy projekt ustawy

W aktualnym stanie prawnym taryfa dla energii elektrycznej obowiązuje odbiorców z grupy taryfowej G, niekorzystających z prawa wyboru sprzedawcy, przyłączonych do sieci operatorów dystrybucyjnych, na których te przedsiębiorstwa obrotu pełnią funkcję sprzedawców z urzędu. Przedsiębiorstwa energetyczne samodzielnie ustalają taryfy i przedstawiają je Prezesowi URE do zatwierdzenia - odpowiednio do zakresu posiadanych koncesji (art. 47 ust 1 w związku z art. 45 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1385, 1723), zwanej dalej „ustawą – Prawo energetyczne”). Zgodnie z definicją zawartą w art. 3 pkt 17 ustawy – Prawo energetyczne, taryfa jest to zbiór cen i stawek opłat oraz warunków ich stosowania, opracowany przez przedsiębiorstwo energetyczne i wprowadzony jako obowiązujący dla określonych w nim odbiorców w trybie określonym ustawą.

Prezes URE zatwierdza taryfę bądź odmawia jej zatwierdzenia w przypadku stwierdzenia niezgodności taryfy z zasadami i przepisami, o których mowa w art. 44 - 46 ustawy - Prawo energetyczne, a w szczególności w razie nieuzasadnionego zawyżenia prognoz. Taryfy powinny zapewniać pokrycie uzasadnionych kosztów działalności gospodarczej przedsiębiorstw energetycznych w zakresie wytwarzania, przetwarzania, przesyłania, dystrybucji lub obrotu paliwami gazowymi i energią, wraz z uzasadnionym zwrotem z kapitału

zaangażowanego w tę działalność oraz ochronę interesów odbiorców przed nieuzasadnionym poziomem cen i stawek opłat (art. 45 ustawy – Prawo energetyczne). Koszty te są definiowane jako koszty niezbędne do wykonania zobowiązań powstałych w związku z prowadzoną przez przedsiębiorstwo energetyczne działalnością w zakresie wytwarzania, przetwarzania, magazynowania, przesyłania i dystrybucji, obrotu paliwami lub energią oraz przyjmowane do kalkulacji cen i stawek opłat ustalanych w taryfie w sposób ekonomicznie uzasadniony, z zachowaniem należytej staranności zmierzającej do ochrony interesów odbiorców (art. 3 pkt 21 ustawy – Prawo energetyczne) oraz potrzebą uzasadnionego zwrotu z kapitału zaangażowanego w tę działalność (art. 45 ust 1 pkt 1 ustawy – Prawo energetyczne). Oprócz zasady pokrywania kosztów uzasadnionych, taryfa, aby mogła być zatwierdzona, musi spełniać inne wymagania określone w art. 44 ustawy – Prawo energetyczne, czyli być zgodna z zasadą „równoprawnego traktowania odbiorców” oraz prowadzić do „eliminowania subsydiowania skrośnego”.

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, analizując przedłożone taryfy dla przedsiębiorstw obrotu, decydując o ich zatwierdzeniu, sprawdza, aby ich poziom był uzasadniony i równoważył interesy odbiorców i sprzedawców energii, przy uwzględnieniu aktualnych warunków funkcjonowania rynku i sytuacji ekonomicznej sprzedawców.

Przepisy ustawy - Prawo energetyczne w art. 49 określają zasady, na jakich Prezes URE może dokonać zwolnienia przedsiębiorstw energetycznych z obowiązku przedkładania taryf do zatwierdzenia tj. jeżeli stwierdzi, że przedsiębiorstwo energetyczne działa w warunkach konkurencji, kierując się kryterium m.in. liczby uczestników i wielkością ich udziałów w rynku, przejrzystością struktury i zasad funkcjonowania rynku, istniejącymi barierami dostępu do rynku, równoprawnym traktowaniem uczestników rynku, dostępem do informacji rynkowej, skutecznością kontroli i zabezpieczeniami przed wykorzystywaniem pozycji ograniczającej konkurencję, dostępnością do wysoko wydajnych technologii.

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki od 2008 roku w drodze decyzji administracyjnych zwolnił z obowiązku przedkładania taryf do zatwierdzenia przedsiębiorstwa obrotu w zakresie segmentów odbiorców przemysłowych i biznesowych (grupy A, B i C), natomiast utrzymał obowiązek przedkładania do zatwierdzenia taryf dla gospodarstw domowych (grupa G), niekorzystających z prawa wyboru sprzedawcy.

W aktualnym stanie prawnym obowiązek przedkładania taryf dotyczy największych przedsiębiorstw energetycznych wykonujących zadania sprzedawcy z urzędu, wykonujących działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną na potrzeby odbiorców grupy taryfowej G oraz przedsiębiorstw energetycznych wykonujących działalność gospodarczą w

zakresie obrotu energią elektryczną na potrzeby grupy taryfowej G, wchodzące w skład przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo, o którym mowa w art. 9d ust. 7 ustawy Prawo energetyczne tzw. małych przedsiębiorstw zintegrowanych pionowo. Wyjątek dotyczy dwóch przedsiębiorstw wykonujących zadania sprzedawcy z urzędu, wykonujących działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną na potrzeby odbiorców grupy taryfowej G tj. E.ON oraz Tauron Sprzedaż GZE, które w wyniku orzeczeń sądowych aktualnie nie przedkładają taryf do zatwierdzenia Prezesowi URE dla grupy taryfowej G.

W aktualnym stanie prawnym funkcjonują różne systemy wsparcia w zależności od stosowanego przez dane gospodarstwo domowe nośnika ciepła. Przede wszystkim, na mocy ustawy z dnia 5 sierpnia o dodatku węglowym (Dz. U. poz. 1692) dodatek ten, w wysokości 3 tys. zł przysługuje osobie w gospodarstwie domowym, w przypadku gdy głównym źródłem ogrzewania gospodarstwa domowego jest kocioł na paliwo stałe, kominek, koza, ogrzewacz powietrza, trzon kuchenny, piecokuchnia, kuchnia węglowa lub piec kaflowy na paliwo stałe, zasilane paliwami stałymi, wpisane lub zgłoszone do centralnej ewidencji emisyjności budynków, o której mowa w art. 27a ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów oraz o centralnej ewidencji emisyjności budynków (Dz. U. z 2022 r. poz. 438, 1561 i 1576). Aby uzyskać dodatek węglowy gospodarstwo domowe musi korzystać ze źródła ogrzewania zasilanego węglem kamiennym, brykietem lub peletem zawierającym co najmniej 85% węgla kamiennego. Warunkiem jest jednak uprzednie zgłoszenie lub wpisanie tego źródła do CEEB (Centralna Ewidencja Emisyjności Budynków). Ponadto na mocy ustawy z dnia 2 września 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie niektórych źródeł ciepła w związku z sytuacją na rynku paliw (druk sejmowy nr 2543), wprowadza się dodatki dla odbiorców wykorzystujących w celach grzewczych źródła inne niż węglowe. Dodatki, bez progów dochodowych, przyznawane będą jednorazowo na wybrane źródło ciepła i zgodnie z przyjętymi założeniami wynosić będą odpowiednio:

- 3 000 zł – gdy głównym źródłem ogrzewania jest kocioł na paliwo stałe zasilany pelletem drzewnym albo innym rodzajem biomasy;
- 1 000 zł – gdy głównym źródłem ogrzewania jest kocioł na paliwo stałe, kominek, koza, ogrzewacz powietrza, trzon kuchenny, piecokuchnia albo piec kaflowy zasilane drewnem kawałkowym;
- 500 zł – gdy głównym źródłem ogrzewania jest kocioł gazowy zasilany skroplonym gazem LPG;
- 2 000 zł – gdy głównym źródłem ogrzewania jest kocioł olejowy.

Dodatkowo, w przypadku zatwierdzanych taryfy dla ciepła systemowego, wprowadzone

zostaną rozwiązania regulacyjne przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki polegające na ograniczeniu wzrostu tych taryf do 40 %. W zamian przedsiębiorstwa ciepłownicze, którym prezes URE zatwierdza taryfy, dostaną z budżetu państwa odpowiednią rekompensatę.

Dodatkowym wsparciem dla odbiorców w gospodarstwach domowych, w tym również w budynkach wielolokalowych zarządzanych przez spółdzielnie i wspólnoty mieszkaniowe, jest wprowadzony ustawą z dnia 26 stycznia 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców paliw gazowych w związku z sytuacją na rynku gazu (Dz. U. z 2022 r., poz. 202) mechanizm ograniczenia wzrostu cen gazu ziemnego. Na mocy tej ustawy, ceny gazu ziemnego dla odbiorców w gospodarstwach domowych zostały zamrożone na poziomie cen obowiązujących pod koniec ubiegłego roku. Oznacza to, że wzrost cen gazu ziemnego dla odbiorców w gospodarstwach domowych jest dużo niższy, niż wynikałoby to z ogólnego wzrostu cen gazu kupowanego przez przedsiębiorstwa gazowe na rynku. Rozwiązanie to stanowi gwarancję dla pozostawienia na niezmiennym poziomie cen gazu ziemnego, niezależnie od dalszych manipulacji na europejskim lub krajowym rynku tego paliwa.

Opisane powyżej rozwiązania dotyczące pokrycia części kosztów ogrzewania dla gospodarstw domowych nie obejmują jednak sytuacji, gdy jedynym źródłem ogrzewania takiego gospodarstwa jest energia elektryczna.

W obecnym stanie prawnym, transakcje polegające na obrocie energią elektryczną na TGE podlegają obowiązkowi ich zabezpieczenia w formie pieniężnej lub niepieniężnej. Wysokość zabezpieczeń zależy w głównym stopniu od cen energii elektrycznej oraz wolumenów, których dotyczy transakcja. Podmioty będące członkami giełdowej izby rozrachunkowej, spełniające przesłanki określone w ustawie, podlegają zwolnieniu z obowiązku ustanowienia zabezpieczenia finansowego w stosunku do maksymalnie 75% wartości wymaganych depozytów, pod warunkiem złożenia oświadczenia o poddaniu się egzekucji. Ten sam limit (75% wartości wymaganych depozytów) obowiązuje w przypadku oświadczenia o poddaniu się egzekucji, dołączanego do zabezpieczenia w formie poręczenia. Z dniem 1 września 2022 r.2 okres obowiązywania tych zasad został przedłużony do 31 grudnia 2026 r. Dodatkowo, na gruncie znowelizowanych przepisów określono nowy sposób wyznaczania podstawy do wyliczania tej części zabezpieczenia, którą należy wносить w środkach pieniężnych oraz zrezygnowano z uzależniania akceptacji oświadczenia o poddaniu się egzekucji od wysokości kapitału własnego podmiotu korzystającego z opisanego zwolnienia.

3. Różnica między dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym

Projektowane rozwiązanie rozszerza zakres podmiotów podlegających obowiązkowi przedkładania taryf do zatwierdzenia. Jednocześnie zapewnia ochronę wszystkich odbiorców z grupy taryfowej G przed wzrostem cen energii elektrycznej w roku 2023.

Projektowane rozwiązanie wprowadza nowy instrument wparcia dla odbiorców grupy taryfowej G, polegający na zastosowaniu w rozliczeniach z tymi odbiorcami w 2023 roku ceny energii co do zasady niezmięnionej w stosunku do ceny energii elektrycznej stosowanej w aktualnie obowiązujących taryfach sprzedawcy oraz operatora systemu dystrybucyjnego. Jednocześnie, w odniesieniu do ceny energii elektrycznej skalkulowanej przez przedsiębiorstwo energetyczne na podstawie art. 44-46 ustawy - Prawo energetyczne i zatwierdzonej przez Prezesa URE na 2023 r., przedsiębiorstwa obrotu i dystrybucji energią elektryczną zostaną objęte rekompensatami. Rekompensata będzie stanowiła różnicę pomiędzy zatwierdzoną ceną energii elektrycznej w taryfie na rok 2023 przez Prezesa URE a ceną zawartą w zatwierdzonej przez ten organ taryfie na rok 2022.

W konsekwencji, w stosunku do odbiorców energii elektrycznej w gospodarstwach domowych korzystających z ochrony taryfowej w ramach grupy G w 2023 r., pokryta zostanie całkowita kwota wynikająca ze wzrostu cen energii elektrycznej w obrocie i dystrybucji względem cen płaconych według aktualnej taryfy. Przedsiębiorstwo obrotu oraz przedsiębiorstwo zajmujące się dystrybucją energii, biorąc pod uwagę, że taryfy powinny pokrywać koszty uzasadnione prowadzonej działalności w zakresie obrotu i dystrybucji energii elektrycznej, będzie mogło ubiegać się o rekompensaty finansowe, dzięki którym jego przychody pozostaną na tym samym poziomie, bez uszczerbku finansowego dla tego przedsiębiorstwa.

Ze względu na interes odbiorców w gospodarstwach domowych, w świetle wysokich wzrostów cen na niespotykaną dotąd skalę, konieczne staje się objęcie obowiązkiem przedstawienia taryfy do zatwierdzenia przez Prezesa URE przedsiębiorstw energetycznych pełniących funkcję sprzedawców z urzędu, wykonujących działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną, zwolnionych z obowiązku przedkładania taryf do zatwierdzenia zgodnie z art. 49 ustawy - Prawo energetyczne. Dzięki tej regulacji objęci zostaną ochroną odbiorcy w grupie taryfowej G na terenie działania przedsiębiorstw obrotu: E.ON oraz Tauron Sprzedaż GZE Sp. z o.o.

W przypadku gdy ww. przedsiębiorstwa nie przedłożą taryf do zatwierdzenia Prezesowi URE do dnia 14 listopada 2022 r. będą podlegać karze pieniężnej nie niższej niż 0,5% i nie wyższej niż 5% przychodu ukaranego podmiotu wynikającego z działalności koncesjonowanej osiągniętego w poprzednim roku podatkowym.

Niezależnie od ww. regulacji, w przypadku gdy wyżej wskazane przedsiębiorstwa nie przedłożą do zatwierdzenia taryfy dla energii elektrycznej, zostanie wdrożony mechanizm rozliczeń polegający na obowiązku zastosowania w rozliczeniach z odbiorcami uprawnionymi w 2023 r. średniej ceny energii elektrycznej wynikającej z taryf zatwierdzonych na 2023 r. przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki dla sprzedawcy z urzędu, o którym mowa w art. 3 pkt 29 ustawy – Prawo energetyczne.

Dodatkowo, przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną wchodzące w skład przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo, o którym mowa w 9d ust. 7 ustawy – Prawo energetyczne, podlega karze pieniężnej, jeżeli nie zastosuje w rozliczeniach z odbiorcami od dnia 1 stycznia 2023 roku do dnia zatwierdzenia kolejnej taryfy stosownego upustu w cenach energii elektrycznej dla odbiorców w gospodarstwach domowych.

4. Opis najważniejszych rozwiązań projektu ustawy

Zamrożone ceny energii elektrycznej i rekompensaty

Ustawodawca w celu ochrony odbiorców w grupie taryfowej G przed skokowym wzrostem cen energii elektrycznej zdecydował się na wprowadzenia mechanizmu zmitigowania wzrostu tej ceny w zatwierdzanych taryfach przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki na 2023 r. Jednocześnie, aby mechanizm w sposób istotny nie zakłócał sygnałów cenowych jako czynników kształtujących postawy u odbiorców mające na celu oszczędzanie energii elektrycznej oraz zwiększanie efektywności energetycznej, zdecydowano się na ustalenie limitu zużycia na poziomie 2 MWh. Przyjęty limit odnosi się do średniego zużycia energii elektrycznej w gospodarstwie domowym i będzie podlegał mechanizmowi rekompensat, przysługującym uprawnionym przedsiębiorstwom obrotu oraz przedsiębiorstwom zajmującym się dystrybucją energii elektrycznej.

Zastosowano również dodatkowe wsparcie dla gospodarstw domowych prowadzących działalność rolną, rodzin posiadających Kartę Dużej Rodziny, a także osób niepełnosprawnych, dla których zwiększono limit preferencyjnego zużycia energii elektrycznej z 2 do 3 MWh albo 2,6 MWh, uwzględniając ich zwiększone potrzeby dotyczące zużycia energii elektrycznej. Odbiorca, po przekroczeniu zużycia w wysokości 2 MWh (odpowiednio 3 MWh albo 2,6 MWh dla ww. wyodrębnionych grup odbiorców), za każdą kolejną zużytą kWh będzie rozliczany według cen obowiązujących w taryfie danego przedsiębiorstwa z roku 2023, odpowiednio (w przypadku sprzedawców alternatywnych) według ceny wolnorynkowej, obowiązującej z postanowień umownych pomiędzy nim, a jego sprzedawcą energii. W przypadku odbiorców, którzy w trakcie 2023 r. nabyli uprawnienia do zwiększonego limitu preferencyjnego zużycia

energii elektrycznej (3 MWh albo 2,6 MWh), limit ten stosuje się proporcjonalnie do liczby miesięcy w 2023 r., w których spełnione były przesłanki zakwalifikowania odbiorcy jako gospodarstwa domowego prowadzącego działalność rolną, albo rodziny posiadającej Kartę Dużej Rodziny, bądź jako osoby niepełnosprawnej.

Z systemu zamrożenia cen zostali wyłączeni odbiorcy z grupy taryfowej G, którzy skorzystali z prawa do zmiany sprzedawcy energii elektrycznej i jednocześnie zawarte przez nich oferty sprzedaży lub kompleksowe gwarantują im stałą cenę za obrót energią elektryczną w roku 2023. Rekompensaty będą przysługiwały jednak przedsiębiorstwom zajmującym się dystrybucją energii elektrycznej dla ww. grupy odbiorców.

Proponowane mechanizmy prawne:

- obowiązek stosowania w rozliczeniach w roku 2023 z odbiorcami z grupy taryfowej G przez przedsiębiorstwa energetyczne – zobowiązane do przedkładania taryf do zatwierdzenia w zakresie obrotu energią elektryczną – cen energii elektrycznej obowiązujących w taryfach zatwierdzanych na rok 2022.
- obowiązek stosowania przez operatorów systemów dystrybucyjnych w rozliczeniach w roku 2023 z odbiorcami z grupy taryfowej G cen energii elektrycznej obowiązujących w taryfach zatwierdzanych na rok 2022.
- objęcie obowiązkiem przedłożenia taryfy do stosowania na rok 2023 dla grupy taryfowej G przedsiębiorstw energetycznych wykonujących zadania sprzedawcy z urzędu, wykonujące działalność w zakresie obrotu, zwolnionych z obowiązku przedkładania taryf do zatwierdzenia zgodnie z art. 49 ustawy – Prawo energetyczne. Regulacja będzie mieć wpływ na grupę ok 1 900 000 odbiorców grupy taryfowej G. Jednocześnie ta grupa przedsiębiorstw energetycznych będzie zobligowana do stosowania w rozliczeniach z odbiorcami w roku 2023 średnich cen z zatwierdzonych taryf do stosowania na rok 2022 dla czterech sprzedawców z urzędu.
- obowiązek dla przedsiębiorstw energetycznych wykonujących działalność w zakresie obrotu energią elektryczną, wchodzące w skład przedsiębiorstw zintegrowanych pionowo, stosowania w 2023 r. w rozliczeniach z odbiorcami cen zatwierdzonych w taryfach na rok 2022. Dotychczasowa taryfa zatwierdzona przed dniem wejścia w życie przepisów traci moc z dniem 1 stycznia 2023 r.
- obowiązek dla przedsiębiorstw energetycznych wykonujących działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną dla odbiorców z grupy taryfowej G na zasadach

wolnorynkowych (zarówno zwolnionych z obowiązku przedkładania taryf do zatwierdzenia zgodnie z art. 49 ustawy – Prawo energetyczne jak i zobowiązanych do przedkładanych taryf), stosowania w zawartych umowach sprzedaży z tymi odbiorcami w roku 2023 średnich cen energii dla poszczególnych grup taryfowych z uwzględnieniem stref czasowych wynikające z taryf na 2022 r. dla sprzedawców z urzędu.

- W przypadku gdy ceny energii elektrycznej w umowie sprzedaży albo umowie kompleksowej, o których mowa odpowiednio w art. 5 ust. 1 albo w art. 5ab ustawy – Prawo energetyczne, stosowanych przez powyższe przedsiębiorstwo nie odpowiadają średnim cenom stosowanym przez sprzedawców z urzędu, stosuje się najbardziej zbliżoną do nich grupę taryfową z taryfy zatwierdzonej na 2022 r. przez Prezesa URE dla tych sprzedawców.
- wprowadzenie systemu rekompensat dla przedsiębiorstw obrotu, gdzie podmiotem odpowiedzialnym za wypłatę rekompensat będzie Zarządca Rozliczeń S.A.
- obowiązek stosowania w rozliczeniach z odbiorcami z grupy taryfowej G w roku 2024 upustu, w przypadku gdy odbiorcy ci zużyją w okresie od dnia 1 października 2022 r. do dnia 31 grudnia 2023 r. nie więcej niż 90% wolumenu energii zużytego w okresie od dnia 1 października 2021 r. do dnia 31 grudnia 2022 r. Wartość przedmiotowego upustu wynosiła wtedy będzie 10% całkowitych kosztów zużycia energii elektrycznej przez odbiorcę w okresie od dnia 1 października 2022 r. do dnia 31 grudnia 2023 r.

Kluczową rolę w projektowanym systemie zamrożenia cen będzie pełnić Zarządca Rozliczeń S.A., którego rola będzie polegać na weryfikacji wniosków o wypłatę rekompensat pod względem prawidłowości dokonanych obliczeń i kompletności wymaganych dokumentów na podstawie podanych we wniosku danych. W przypadku pozytywnej weryfikacji wniosku Zarządca Rozliczeń zatwierdzi wniosek i dokonana wypłaty rekompensaty w terminie 14 dni od dnia otrzymania prawidłowo sporządzonego wniosku.

Po zakończeniu roku kalendarzowego Zarządca Rozliczeń będzie miał obowiązek dokonania weryfikacji rekompensat należnych przedsiębiorstwu energetycznemu na podstawie otrzymanego od tego podmiotu wniosku o rozliczenie rekompensaty i niezwłocznie poinformuje Prezesa URE o wynikach dokonanej weryfikacji.

Zarządca Rozliczeń będzie dysponował prawem żądania w terminie do dnia 31 grudnia 2025 r., przedłożenia dokumentów lub informacji uzasadniających jej wysokość.

Jeżeli podmiot uprawniony nie przedłożył dokumentów lub informacji uzasadniających wysokość wypłaconej rekompensaty lub z dokumentów i informacji wynika, że całość lub

część wysokości kwoty rekompensaty została wypłacona nienależnie, zarządca rozliczeń wzywa tego przedsiębiorcę do jej zwrotu w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wypłaty rekompensaty.

W przypadku gdy podmiot uprawniony nie dokona zwrotu rekompensaty zgodnie z ust. 2, zarządca rozliczeń wydaje decyzję administracyjną określającą wysokość nienależnie pobranej kwoty rekompensaty podlegającej zwrotowi oraz termin dokonania tego zwrotu. Od nienależnie pobranej kwoty rekompensaty nalicza się odsetki za opóźnienie od dnia jej otrzymania.

Dodatek elektryczny

Projektowana regulacja przewiduje dodatkowo wprowadzenie dodatku elektrycznego, który przysługuje odbiorcy energii elektrycznej w gospodarstwie domowym, w przypadku gdy główne źródło ogrzewania gospodarstwa domowego jest zasilane energią elektryczną, a to źródło zostało wpisane lub zgłoszone do centralnej ewidencji emisyjności budynków, o której mowa w art. 27a ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów oraz o centralnej ewidencji emisyjności budynków (Dz.U. z 2022 r. poz. 438, 1561 i 1576) do dnia 11 sierpnia 2022 r., albo po tym dniu – w przypadku głównych źródeł ogrzewania wpisanych lub zgłoszonych po raz pierwszy do centralnej ewidencji emisyjności budynków, o których mowa w art. 27g ust. 1 tej ustawy.

Wysokość dodatku dla gospodarstwa domowego co do zasady wynosi 1000 zł, natomiast w przypadku rocznego zużycia przez to gospodarstwo domowe więcej niż 5 MWh, odbiorcy energii elektrycznej w gospodarstwie domowym przysługuje dodatek w podwyższonej wysokości 1500 zł.

Oszczędzanie energii

Mając na względzie aspekt geopolityczny w związku z konfliktem zbrojnym prowadzonym przez Federację Rosyjską na terenie Ukrainy oraz obecną sytuację na rynku energii jest niezbędne pilne podjęcie działań zmierzających do zmniejszenia zużycia energii, w tym energii elektrycznej. Szczególną rolę w tym procesie powinny odgrywać organy administracji rządowej i samorządowej. Sektor publiczny powinien pełnić wzorcową rolę w zakresie efektywności energetycznej. Podejście to jest zgodne z intencją ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o efektywności energetycznej (Dz. U. z 2021 r. poz. 2166), tj. rozdziałem 3 Zadania jednostek sektora publicznego w zakresie efektywności energetycznej.

Rozdział 5 dotyczący celu w zakresie zmniejszenia zużycia energii elektrycznej przygotowany został w celu zapewnienia racjonalizacji zużycia energii elektrycznej przez jednostki sektora

finansów publicznych, o których mowa w art. 9 pkt. 1-2a, 6-9, 11-13 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1634), tj.:

- 1) organy władzy publicznej, w tym organy administracji rządowej, organy kontroli państwowej i ochrony prawa oraz sądy i trybunały;
- 2) jednostki samorządu terytorialnego oraz ich związki;
- 3) związki metropolitalne;
- 4) instytucje gospodarki budżetowej;
- 5) państwowe fundusze celowe;
- 6) Zakład Ubezpieczeń Społecznych i zarządzane przez niego fundusze oraz Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego i fundusze zarządzane przez Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego;
- 7) Narodowy Fundusz Zdrowia;
- 8) uczelnie publiczne;
- 9) Polską Akademię Nauk i tworzone przez nią jednostki organizacyjne;
- 10) państwowe i samorządowe instytucje kultury.

Art. 36 projektowanej ustawy wprowadza na kierowników jednostek sektora finansów publicznych, o których mowa w art. 9 pkt. 1-2a, 6-9, 11-13 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, obowiązek pojęcia działań w celu realizacji obowiązkowego celu zmniejszenia całkowitego zużycia energii elektrycznej w zajmowanych budynkach lub częściach budynków oraz przez wykorzystywane urządzenia techniczne, instalacje i pojazdy. Przedmiotowe działania powinny być podjęte w okresie od dnia 1 grudnia 2022 r. do 31 grudnia 2023 r. a zmniejszenie zużycia energii elektrycznej nie powinno być mniejsze niż: 0,83% (10%/12) w odniesieniu do średniorocznego zużycia energii elektrycznej w latach 2018 i 2019 dla IV kwartału 2022 r. oraz 10% w odniesieniu do zużycia energii w 2023 r. dla roku 2022 r. Mając na względzie zmniejszone zużycie energii elektrycznej w latach 2020 i 2021 z uwagi na sytuacją pandemiczną w Polsce przyjęto poziom odniesienia dla IV kwartału 2022 r. średnioroczne zużycie energii elektrycznej w okresie 2018-2019.

Zgodnie z projektowanym art. 36 ust. 5 kierownicy jednostek sektora finansów publicznych, o których mowa w art. 9 pkt. 1-2a, 6-9, 11-13 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, będą do przekazania do Prezesa URE raportu z realizacji celu, w zakresie oszczędności energii elektrycznej, w terminie do 31 marca roku następującego po roku, którego dotyczy obowiązek.

Zgodnie z projektowanym art. 36 ust. 7 Prezes URE udostępni wzór formularza raportu, o którym mowa w projektowanym ust. 5, w Biuletynie Informacji Publicznej. Wzór formularza

zawierać będzie m.in. pola takie jak: podstawa prawna, nazwa podmiotu administracji publicznej, zużycie energii elektrycznej w 2022 r. [kWh], cel 10% ograniczenia zużycia energii elektrycznej [kWh], zużycie energii elektrycznej w 2023 r. [kWh], imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej (kierownika urzędu), adres, oświadczenie o zgodności danych zawartych w formularzu ze stanem faktycznym.

Realizacja celu w zakresie zmniejszenia zużycia energii elektrycznej w jednostkach sektora finansów publicznych, o których mowa w art. 9 pkt. 1-2a, 6-9, 11-13 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, może odbywać się poprzez działania beznakładowe (np. wyłączenie dobowej lub świątecznej iluminacji budynku), bądź też przez działania inwestycyjne (np. wymiana oświetlenia).

Do istotnych działań na rzecz poprawy efektywności energetycznej, jakie mogą być podejmowane na rzecz realizacji 10% celu zmniejszenia zużycia energii elektrycznej należy zaliczyć:

- 1) ograniczenie oświetlenia zewnętrznego, wyłączenie dobowej lub świątecznej iluminacji budynków;
- 2) dążenie do zapewnienia temperatury pomieszczeń: przy ogrzewaniu budynku na poziomie 19 stopni Celsjusza, przy chłodzeniu budynku na poziomie 25 stopni Celsjusza;
- 3) modernizację lub wymianę oświetlenia;
- 4) zastosowanie systemów pomiarowych, monitorujących i sterujących w ramach wdrażania systemów zarządzania energią;
- 5) wprowadzenie usprawnień organizacyjnych oraz działań edukacyjno-informacyjnych racjonalizujących zużycie energii przez pracowników urzędów;
- 6) wykorzystanie ciepła odpadowego z serwerowni do ogrzewania zajmowanych budynków.

Realizacja zaproponowanych działań powinna przyczynić się do wymiernego zmniejszenia zużycia energii elektrycznej przez jednostki sektora finansów publicznych, o których mowa w art. 9 pkt. 1-2a, 6-9, 11-13 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych. Dodatkowo, wzorcowa rola sektora publicznego powinna zachęcić inne sektory gospodarki do podjęcia podobnych działań na rzecz zmniejszenia zużycia energii elektrycznej.

Zapewnienie płynności finansowej przedsiębiorstwom energetycznym

Projektowana regulacja rozwiązuje również problem wynikający z mechanizmu rozliczania energii elektrycznej, gdyż przedsiębiorstwa energetyczne stają przed koniecznością

kredytowania przez okres niemalże dwóch miesięcy różnicy cen energii wynikającej z tego mechanizmu. Z tego powodu proponuje się wprowadzenie w projekcie ustawy postanowień umożliwiających otrzymanie przez te przedsiębiorstwa zaliczek na poczet wypłaty rekompensat celem zapewnienia płynności finansowej ww. podmiotom. Jednocześnie w związku ze znacznym wzrostem cen hurtowych energii elektrycznej i paliw gazowych oraz dużą zmiennością tych cen, przedsiębiorstwa energetyczne stoją przed problemem płynnościowym wynikającym bezpośrednio ze skokowego wzrostu wartości depozytów uzupełniających na TGE. Przedmiotowa regulacja wprowadza w obowiązujących przepisach prawa zmiany polegające na zwiększeniu możliwości zabezpieczenia (lub zwolnienia z zabezpieczenia) transakcji giełdowych, zawieranych na Towarowej Giełdzie Energii S.A., poprzez złożenie oświadczenia, w formie aktu notarialnego, o poddaniu się egzekucji w trybie z art. 777 par. 1 pkt 5 Kodeksu postępowania cywilnego, w stosunku do co najmniej 90% wartości wymaganych depozytów.

Źródła finansowania

Fundusz Przeciwdziałania COVID-19, o którym mowa w art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw.

5. Wejście w życie

Zgodnie z art. 52 projektu ustawy proponuje się, aby ustawa weszła w życie w dniu następującym po dniu ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 36 ust. 1, który wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 2022 r.,
- 2) art. 36 ust. 3, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2023 r.

Wejście w życie ustawy z dniem następującym po dniu ogłoszenia, uzasadnione jest przede wszystkim z uwagi na specyfikę i harmonogram procesu zatwierdzania taryf przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, który musi rozpocząć się z odpowiednim wyprzedzeniem tak, aby wsparcie dla gospodarstw domowych mogło być zastosowane od 1 stycznia 2023 r. Termin wejścia w życie ustawy nie narusza zasad demokratycznego państwa prawnego i nie stoi w sprzeczności z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461).

6. Zgodność z prawem Unii Europejskiej

W ocenie projektodawców projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej. Art. 5 ust. 3 i 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/944 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej oraz zmieniającej dyrektywę 2012/27/UE (Dz. Urz. UE L 158 z 14.06.2019, str. 125) dopuszcza możliwość tzw. interwencji publicznej, jeżeli służy to ogólnemu interesowi gospodarczemu, jest niedyskryminacyjne, proporcjonalne oraz została ona wprowadzona na przejrzystych zasadach. Proponowane rozwiązania spełniają te warunki, gdyż objęcie taryfami tych pojedynczych przedsiębiorstw, które były do tej pory zwolnione z ich przedkładania (wobec zdecydowanej większości, na której ciąży ten obowiązek) niewątpliwie przysłuży się zasadzie niedyskryminacji i służy ogólnemu interesowi gospodarczemu. Objęcie taryfą zatwierdzaną przez Prezesa URE pozwoli na odpowiednie miarkowanie cen stosownie do globalnego rozwoju sytuacji – a więc spełnione jest kryterium proporcjonalności, a zarazem przejrzystości zasad.

Ponadto w związku z zaburzeniem łańcucha dostaw surowców energetycznych na potrzeby wytwarzania energii elektrycznej oraz związanej z tym konkurencji na rynku energii elektrycznej, spowodowanym agresją Rosji na Ukrainę niezbędna stała się interwencja publiczna. Interwencja ta ma na celu ochronę odbiorców energii elektrycznej w gospodarstwach domowych, niekorzystających z prawa wyboru sprzedawcy, którzy znaleźli się w dużo bardziej niekorzystnej sytuacji w porównaniu z tymi, dla których ceny są określone w taryfie zatwierdzonej przez Prezesa URE. Instrument ten ma charakter przejściowy i ma na celu ustabilizowanie sytuacji na rynku energii elektrycznej i przywrócenie na nim zasad konkurencji. Stąd jest on w pełni uzasadniony na gruncie art. 5 ust. 6 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/944 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej oraz zmieniającej dyrektywę 2012/27/UE (Dz. Urz. UE L 158 z 14.06.2019, str. 125) przewidującego możliwość jego wprowadzenia.

7. Notyfikacja

Projekt ustawy nie podlega procedurze notyfikacji aktów prawnych, określonej w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt ustawy nie wymaga przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, celem uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia projektu.

8. Wpływ na mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców

Projekt ustawy nie dotyczy majątkowych praw i obowiązków przedsiębiorców lub praw i obowiązków przedsiębiorców wobec organów administracji publicznej i nie wpływa na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.

9. Konsultacje projektu

Projekt przedmiotowej regulacji, zgodnie z wymogami określonymi w art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 o działalności lobbingsowej w procesie stosowania prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248), zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie „Rządowy Proces Legislacyjny”.

Na podstawie § 98 w zw. z § 99 ust 3 oraz § 92 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2022 r. poz. 348) projekt skierowany jest bezpośrednio do rozpatrzenia przez Komitet Stały Rady Ministrów, z pominięciem etapu uzgodnień międzyresortowych, konsultacji publicznych i opiniowania.

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 r. w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Klimatu i Środowiska</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Anna Łukaszewska-Trzeciakowska – Podsekretarz Stanu</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Michał Komarnicki Główny Specjalista, Wydział Rynku Detalicznego i Sieci Inteligentnych Departament Elektroenergetyki i Gazu e-mail: michal.komarnicki@klimat.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 26.09.2022</p> <p>Źródło Inne</p> <p>Nr w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów UD441</p>
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Obserwowany od kilku miesięcy wzrost cen energii elektrycznej, a w szczególności gwałtowny wzrost cen energii elektrycznej w Polsce, spowodowany jest nałożeniem się szeregu niesprzyjających okoliczności, do których w pierwszej kolejności należy zaliczyć inwazję zbrojną Rosji na Ukrainę, która zachwiała bezpieczeństwem nie tylko Ukrainy, ale i całej Europy. Ponadto wpływ na wzrost cen energii elektrycznej mają w szczególności działania rosyjskiej spółki Gazprom oraz spekulacje na rynku unijnych uprawnień do emisji CO₂. Konieczność zaprzestania importu węgla, ropy i produktów ropopochodnych z Rosji oraz zapowiadany przez Komisję Europejską zamiar całkowitego uniezależnienia się od importu gazu z tego kraju wpłynie na wzrost hurtowych cen energii elektrycznej w najbliższym czasie. Należy także zauważyć, że wywołany pandemią COVID-19 kryzys gospodarczy zwiększył zapotrzebowanie na energię w ostatnim czasie, a w konsekwencji również przyczynił się do wzrostu cen. Wysokie ceny energii elektrycznej najbardziej odczuwają odbiorcy energii elektrycznej w gospodarstwach domowych, w szczególności odbiorcy wrażliwi oraz osoby dotknięte ubóstwem energetycznym. Wysoki wzrost cen energii wpłynie na obniżenie zdolności regulowania rachunków oraz narazi odbiorców na wstrzymanie dostaw energii elektrycznej. W celu zminimalizowania podwyżek cen energii elektrycznej dla gospodarstw domowych, a także wzmocnienia bezpieczeństwa energetycznego obywateli przez zagwarantowanie ciągłości dostaw energii elektrycznej, proponuje się rozwiązania osłonowe umożliwiające podejmowanie działań łagodzących negatywne skutki społeczno-gospodarcze związane ze znacznym wzrostem cen energii elektrycznej w 2023 r.

W proponowanej regulacji znajdzie się też odniesienie do obszaru gospodarki odpadami. Nowelizacja przepisów z zakresu gospodarki odpadami wynika z potrzeb zgłaszanych przez podmioty gospodarujące odpadami, które informują że nadal (od 2020 r.) trwają postępowania administracyjne w sprawie zmiany posiadanych przez nich zezwoleń lub pozwoleń dotyczących gospodarki odpadami. Postępowania te prowadzone są w celu dostosowania do wprowadzonych w 2018 r. regulacji zaostrzających wymagania prawne i techniczne, dla podmiotów z sektora gospodarki odpadami. Natłok prowadzonych przez organy administracji spraw dodatkowo nakłada się z naturalnym upływem ważności części ww. decyzji, czego skutkiem jest składanie przez podmioty dodatkowych wniosków o wydanie nowych decyzji. Część decyzji administracyjnych wygaśnie 17 listopada br. – przepisy ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych przestają być „chronić” – wygasają 6 miesięcy od dnia odwołania na obszarze RP stanu epidemii w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2 (art. 15zzzzzy, art. 36). Wygasanie kolejnych decyzji będzie następowało sukcesywnie w 2023 i 2024 roku (upływ 10 letniego okresu ważności decyzji). Proponowane przepisy mają na celu zapobiegnięcie wygaśnięciu posiadanych decyzji dotyczących gospodarki odpadami, które skutkowałyby zaprzestaniem prowadzenia działalności.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projektowana regulacja pozwoli na uruchomienie skutecznych instrumentów zwiększających bezpieczeństwo energetyczne gospodarstw domowych, w szczególności obywateli w największym stopniu narażonych na ubóstwo energetyczne i zapewni im ceny energii elektrycznej na poziomie umożliwiającym uregulowanie rachunków. Jednocześnie zaproponowany instrument wsparcia został skonstruowany w taki sposób, aby zachęcać odbiorców do oszczędzania zużycia energii w ich gospodarstwach domowych. Projekt ustawy ma na celu zapewnienie wsparcia dla odbiorców energii elektrycznej w gospodarstwach domowych, w tym również w zakresie energii zużywanej na potrzeby pomieszczeń gospodarczych związanych z prowadzeniem gospodarstw domowych, lokali o charakterze zbiorowego mieszkania, węzłów ciepłych i hydroforni, oświetlenia budynków mieszkalnych, garaży, domów letniskowych w ogródkach działkowych – o ile nie jest w tych pomieszczeniach prowadzona działalność gospodarcza. Wsparcie będzie polegało na złagodzeniu rosnących kosztów zużycia energii elektrycznej w gospodarstwach domowych wynikających w szczególności

ze wzrostu cen zakupu energii na rynku hurtowym, co przekłada się na ceny regulowane w taryfach zatwierdzanych przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki oraz ceny kalkulowane do tej pory przez przedsiębiorstwa obrotu, w ramach ofert niezatwierdzanych przez Prezesa URE tzw. ofert wolnorynkowych. Wsparciem objęta zostanie grupa taryfowa G - to jest prawie 16.8 mln odbiorców (wg. punktów poboru energii). Za stosowanie w rozliczeniach z odbiorcami cen energii elektrycznej zamrożonej na poziomie cen z 2022 r. przedsiębiorstwom energetycznym prowadzącym działalność gospodarczą w zakresie obrotu będą przysługiwały rekompensaty.

Projektowane rozwiązania w zakresie ochrony ww. grupy odbiorców zakładają, że niezależnie od wzrostu cen energii elektrycznej w taryfach na rok 2023 w rozliczeniach z odbiorcami przewidziana jest stabilizacja ich rachunków za obrót i dystrybucję energii na poziomie cen taryfowych z roku 2022, w szczególności:

- obowiązek stosowania w rozliczeniach w roku 2023 z odbiorcami z grupy taryfowej G przez przedsiębiorstwa energetyczne - zobowiązane do przedkładania taryf do zatwierdzenia w zakresie obrotu energią elektryczną – cen energii elektrycznej obowiązujących w taryfach zatwierdzanych na rok 2022 w zakresie limitu.
- obowiązek stosowania przez operatorów systemów dystrybucyjnych w rozliczeniach w roku 2023 z odbiorcami z grupy taryfowej G stawek obowiązujących w taryfach zatwierdzanych na rok 2022 w zakresie limitu.
- objęcie obowiązkiem przedłożenia taryfy do stosowania na rok 2023 dla grupy taryfowej G przedsiębiorstw energetycznych wykonujących zadania sprzedawcy z urzędu, wykonujące działalność w zakresie obrotu, zwolnionych z obowiązku przedkładania taryf do zatwierdzenia zgodnie z art. 49 ustawy – Prawo energetyczne. Regulacja będzie mieć wpływ na grupę ok. 1 900 000 odbiorców grupy taryfowej G. Jednocześnie ta grupa przedsiębiorstw energetycznych będzie zobligowana do stosowania w rozliczeniach z odbiorcami w roku 2023 średnich cen z zatwierdzonych taryf do stosowania na rok 2022 dla czterech sprzedawców z urzędu.
- obowiązek dla przedsiębiorstw energetycznych wykonujących działalność w zakresie obrotu energią elektryczną, wchodzące w skład przedsiębiorstw zintegrowanych pionowo, stosowania w 2023 r. w rozliczeniach z odbiorcami cen zatwierdzonych w taryfach na rok 2022. Dotychczasowa taryfa zatwierdzona przed dniem wejścia w życie przepisów traci moc z dniem 1 stycznia 2023 r.
- obowiązek dla przedsiębiorstw energetycznych wykonujących działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną dla odbiorców z grupy taryfowej G na zasadach wolnorynkowych (zarówno zwolnionych z obowiązku przedkładania taryf do zatwierdzenia zgodnie z art. 49 ustawy – Prawo energetyczne jak i zobowiązanych do przedkładanych taryf), stosowania w zawartych umowach sprzedaży z tymi odbiorcami w roku 2023 średnich cen z zatwierdzonych w taryfach na rok 2022 cen sprzedawców z urzędu w zakresie limitu.
- wprowadzenie systemu rekompensat dla przedsiębiorstw obrotu, gdzie podmiotem odpowiedzialnym za wypłatę rekompensat będzie Zarządca Rozliczeń S.A.
- obowiązek stosowania w rozliczeniach z odbiorcami z grupy taryfowej G w roku 2024 upustu, w przypadku gdy odbiorcy ci zużyją w okresie od dnia 1 października 2022 r. do dnia 31 grudnia 2023 r. nie więcej niż 90% wolumenu energii, który zużyli w okresie od dnia 1 października 2021 r. do dnia 31 grudnia 2022 r. Wartość przedmiotowego upustu wynosiła wtedy będzie 10% całkowitych kosztów zużycia energii elektrycznej przez odbiorcę w okresie od dnia 1 października 2022 r. do dnia 31 grudnia 2023 r.

Projekt ustawy dotyczy m.in. przedsiębiorstw zwolnionych obowiązku przedkładania taryf do zatwierdzenia zgodnie z art. 49 ustawy – Prawo energetyczne, tj. przedsiębiorstw pełniących jednocześnie funkcję sprzedawców z urzędu, które posiadają określone obowiązki publiczno-prawne wobec odbiorców w gospodarstwach domowych: E.ON Polska S.A. oraz Tauron Sprzedaż GZE Sp. z o.o. Celem zapewnienia ochrony taryfowej odbiorcom, którym ww. przedsiębiorstwa zapewniają sprzedaż energii elektrycznej, wprowadzono obowiązek przedłożenia Prezesowi URE do zatwierdzenia taryfy na rok 2023, z uwzględnieniem stosowania w rozliczeniach z odbiorcami średnich cen z roku 2022 zatwierdzonych dla sprzedawców z urzędu. Jednak w przypadku braku przedłożenia do zatwierdzenia lub braku zatwierdzenia taryfy do dnia 17 grudnia 2022 r., wprowadzono obowiązek stosowania rekompensat dla sprzedawcy energii po cenie równej różnicy pomiędzy średnimi cenami z zatwierdzonych taryf do stosowania na rok 2023 dla czterech sprzedawców z urzędu a średnimi cenami z zatwierdzonych taryf do stosowania na rok 2022 dla czterech sprzedawców z urzędu.

Ponadto, w przypadku gdy ww. przedsiębiorstwa nie będą przestrzegały obowiązku stosowania ww. systemu rozliczeń dla odbiorcy końcowego będą podlegać karze pieniężnej nie wyższej niż 15% przychodu ukaranego przedsiębiorstwa osiągniętego z działalności koncesjonowanej w poprzednim roku podatkowym. Dodatkowo, przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną wchodzące w skład przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo, o którym mowa w 9d ust. 7 ustawy – Prawo energetyczne, tzw. „przemysłówka” podlega karze pieniężnej, jeżeli nie zastosuje w rozliczeniach z odbiorcami od dnia 1 stycznia 2023 roku do dnia zatwierdzenia kolejnej taryfy cen energii elektrycznej dla odbiorców w gospodarstwach domowych obowiązujących w roku 2022.

Przedmiotowa regulacja wprowadza również ochronę taryfową dla odbiorców z grupy G posiadających oferty wolnorynkowe u sprzedawców alternatywnych. Sprzedawcy ci nie będą wprawdzie zobligowani do przedkładania taryf do zatwierdzenia dla tej grupy odbiorców, ze względu na decyzje zwalniające z tego obowiązku wydane przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki zgodnie z art. 49 ustawy Prawo energetyczne, ale będą musieli stosować w roku 2023 w swoich ofertach średnie ceny sprzedawców z urzędu zatwierdzone w taryfach na rok 2022. Przedsiębiorstwom posiadającym oferty

wolnorynkowe będą przysługiwały rekompensaty stanowiące różnicę pomiędzy średnimi cenami sprzedawców z urzędu w zatwierdzonych taryfach na rok 2023 a średnimi cenami sprzedawców z urzędu z taryf w roku 2022. Ten sam mechanizm rekompensat będzie obowiązywał również sprzedawców z urzędu w zakresie, w jakim stosują oferty wolnorynkowe wobec odbiorców z grupy G.

W przedmiotowej regulacji uwzględniono też zapisy gwarantujące stosowanie cen z roku 2022 w rozliczeniach z odbiorcami za dostawy energii w roku 2023 w zakresie OSD w ramach limitu. Wysokość rekompensat dla OSD będzie obliczona po cenach stanowiących różnicę pomiędzy cenami zatwierdzonymi w taryfie na 2023 r., a cenami zatwierdzonymi w taryfie na rok 2022 dla tego przedsiębiorstwa.

Wprowadzono również mechanizm stanowiący zachętę do efektywnego zużycia energii elektrycznej i promowania oszczędności energii elektrycznej, tj. ograniczenie zastosowania cen z roku 2022 do ilości maksymalnie 2 MWh zużytej przez odbiorcę w gospodarstwie domowym w roku 2023. Wielkość tego limitu jest zbliżona do mediany średniego zużycia energii w gospodarstwie domowym w roku 2020. Odpowiednio limit 2 MWh dotyczy także rekompensat dla przedsiębiorstw obrotu.

Zastosowano również dodatkowe wsparcie dla gospodarstw domowych prowadzących działalność rolną, rodzin posiadających Kartę Dużej Rodziny, a także osób niepełnosprawnych, dla których zwiększono limit preferencyjnego zużycia energii elektrycznej z 2 do 3 MWh albo 2,6 MWh, uwzględniając ich zwiększone potrzeby dotyczące zużycia energii elektrycznej. Jeśli ww. odbiorcy nabyli uprawnienia do zwiększonego limitu preferencyjnego zużycia energii elektrycznej (3 MWh albo 2,6 MWh) w trakcie 2023 r., limit ten stosuje się proporcjonalnie do liczby miesięcy w 2023 r., w których spełniali wymogi dotyczące nabycia tychże uprawnień.

Odbiorca, po przekroczeniu zużycia w wysokości 2 MWh (odpowiednio 3 MWh albo 2,6 MWh dla ww. wyodrębnionych grup odbiorców), za każdą kolejną zużytą kWh będzie rozliczany według cen obowiązujących w taryfie danego przedsiębiorstwa z roku 2023, odpowiednio (w przypadku sprzedawców alternatywnych) według ceny wolnorynkowej, obowiązującej z zapisów umownych pomiędzy nim, a jego sprzedawcą energii.

Ponadto wprowadzono mechanizm zachęcający do efektywnego zużycia energii, przy założeniu zużycia przez odbiorcę w roku 2023 maksymalnie 90% wolumenu z roku 2022.

Przepisy projektu ustawy regulują rolę Zarządcy Rozliczeń S.A., w szczególności kwestie weryfikacji wniosku o wypłatę rekompensaty pod względem prawidłowości dokonanych obliczeń i kompletności wymaganych dokumentów na podstawie podanych we wniosku danych, a także sposób i termin wypłaty rekompensaty.

Projektowana regulacja w zakresie dodatku na ogrzewanie energią elektryczną (dodatek elektryczny) ma na celu zapewnienie wsparcia grupy gospodarstw domowych w Polsce, w tym również gospodarstw najuboższych energetycznie wykorzystujących jako główne źródło ogrzewania energią elektryczną w pokryciu części kosztów wynikających ze wzrostu cen na rynku energii. Proponowane wsparcie finansowe w postaci dodatku na ogrzewanie energią elektryczną wspomaga budżety domowe oraz zwiększy poczucie bezpieczeństwa energetycznego i socjalnego tych obywateli. Należy wskazać, że często odbiorcy ogrzewający mieszkania energią elektryczną zamieszkują w starych komunalnych budynkach, z nieregulowaną sytuacją prawną nieruchomości, przez co są pozbawieni możliwości korzystania innych źródeł ciepła (brak inwestycji). Druga grupa to osoby w gospodarstwach domowych, które w ostatnim czasie zdecydowały się zainwestować w pompy ciepła wykorzystywane jako główne źródło ogrzewania potrzebują wsparcia biorąc pod uwagę, że pompy ciepła zasilane są energią elektryczną.

Zgodnie z zaproponowanymi przepisami dodatek elektryczny przysługiwał będzie gospodarstwu domowemu, w przypadku, gdy głównym źródłem ogrzewania tego gospodarstwa będzie energia elektryczna. Warunkiem koniecznym do uzyskania dodatku jest uzyskanie wpisu lub zgłoszenie źródła ogrzewania do centralnej ewidencji emisyjności budynków, o której mowa w art. 27a ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów oraz o centralnej ewidencji emisyjności budynków (Dz. U. z 2022 r. poz. 438). Wysokość dodatku dla gospodarstwa domowego co do zasady wynosi 1000 zł, natomiast w przypadku rocznego zużycia przez to gospodarstwo domowe więcej niż 5 MWh, odbiorcy energii elektrycznej w gospodarstwie domowym przysługuje dodatek w podwyższonej wysokości 1500 zł.

Dodatek elektryczny przyznawany jest jednorazowo. Z uwagi na fakt, że dodatek ten powiązany jest z gospodarstwem domowym, w przypadku złożenia wniosku przez więcej niż jednego członka tego gospodarstwa przyznawany jest on temu z wnioskodawców, który złożył wniosek jako pierwszy.

O dodatek elektryczny można ubiegać się w gminie właściwej według miejsca zamieszkania, poprzez złożenie prawidłowo wypełnionego wniosku. Termin na składanie wniosków o wypłatę tego dodatku upływa 31 grudnia 2022 roku, przy czym wypłata dodatków została przewidziana najpóźniej do dnia 28 lutego 2023 r.

Z uwagi na fakt, że dodatek elektryczny ma na celu wsparcie gospodarstw domowych w obliczu rosnących cen energii elektrycznej, nie jest on wliczany do dochodu członków tych gospodarstw – projekt przewiduje przepisy zwalniające to świadczenie od podatku dochodowego od osób fizycznych, wyłączające je spod egzekucji, czy skutkujące nieuwzględnianiem go przy obliczaniu wysokości osiągniętego dochodu.

Proponowana regulacja nakłada również obowiązki na organy administracji publicznej, które powinny pełnić wzorcową rolę w zakresie efektywności energetycznej. W tym celu wprowadza się na kierowników jednostek sektora finansów publicznych, o których mowa w art. 9 pkt. 1-2a, 6-9, 11-13 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych,

obowiązek pojęcia działań w celu realizacji obowiązkowego celu zmniejszenia całkowitego zużycia energii elektrycznej w zajmowanych budynkach lub częściach budynków oraz przez wykorzystywane urządzenia techniczne, instalacje i pojazdy. Przedmiotowe działania powinny być podjęte w okresie od dnia 1 grudnia 2022 r. do 31 grudnia 2023 r. a zmniejszenie zużycia energii elektrycznej nie powinno być mniejsze niż: 0,83% (10%/12) w odniesieniu do średniorocznego zużycia energii elektrycznej w latach 2018 i 2019 dla okresu od 1 grudnia do 31 grudnia 2022 r. oraz 10% w odniesieniu do zużycia energii w 2022 r. dla roku 2023 r. Mając na względzie zmniejszone zużycie energii elektrycznej w latach 2020 i 2021 z uwagi na sytuacją pandemiczną w Polsce przyjęto poziom odniesienia dla okresu od 1 grudnia do 31 grudnia 2022 r. średnioroczne zużycie energii elektrycznej w okresie 2018-2019.

Projektowana regulacja rozwiązuje również problem wynikający z mechanizmu rozliczania energii elektrycznej, gdyż przedsiębiorstwa energetyczne stają przed koniecznością kredytowania przez okres niemalże dwóch miesięcy różnicy cen energii wynikającej z tego mechanizmu. Z tego powodu proponuje się wprowadzenie w projekcie ustawy postanowień umożliwiających otrzymanie przez te przedsiębiorstwa zaliczek na poczet wypłaty rekompensat celem zapewnienia płynności finansowej ww. podmiotom. Jednocześnie w związku ze znacznym wzrostem cen hurtowych energii elektrycznej i paliw gazowych oraz dużą zmiennością tych cen, przedsiębiorstwa energetyczne stoją przed problemem płynnościowym wynikającym bezpośrednio ze skokowego wzrostu wartości depozytów uzupełniających na TGE. przedmiotowa regulacja wprowadza w obowiązujących przepisach prawa zmiany polegające na zwiększeniu możliwości zabezpieczenia (lub zwolnienia z zabezpieczenia) transakcji giełdowych, zawieranych na Towarowej Giełdzie Energii S.A., poprzez złożenie oświadczenia, w formie aktu notarialnego, o poddaniu się egzekucji w trybie z art. 777 par. 1 pkt 5 Kodeksu postępowania cywilnego, w stosunku do co najmniej 90% wartości wymaganych depozytów.

Przedmiotową regulacją wprowadzono również zmiany przepisów dotyczących gospodarki odpadami w zakresie nowej możliwości zmiany formy zabezpieczenia roszczeń w ramach postępowań dotyczących gospodarki odpadami oraz kwestii zapobiegnięcia wygaśnięcia części prawomocnych decyzji dotyczących gospodarki odpadami.

Na skutek zmian proponowanych przepisów zmiana formy zabezpieczenia roszczeń możliwa będzie bez konieczności zmiany wysokości tego zabezpieczenia. Dotychczas nie było możliwości zmiany samej formy zabezpieczenia roszczeń w przypadku gdy wysokość zabezpieczenia roszczeń pozostawała bez zmian. W konsekwencji konieczne jest również doprecyzowanie kwestii zwrotu dotychczasowego zabezpieczenia roszczeń, a także wprowadzenie możliwości zastosowania nowych regulacji w odniesieniu do ostatecznych postanowień o wysokości i formie zabezpieczenia roszczeń, w tym w ramach postępowań wszczętych przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy.

Proponowane rozwiązanie kwestii wygaśnięcia prawomocnych decyzji dotyczących gospodarki odpadami stanowi, że jeżeli posiadacz odpadów w terminie nie późniejszym niż trzy miesiące przed upływem czasu na jaki zostało mu wydane zezwolenie, złoży wniosek o wydanie nowego zezwolenia, posiadane zezwolenie nie wygasa po upływie czasu na jaki zostało wydane. Zezwolenie nie wygasa do czasu wydania nowej decyzji administracyjnej albo pozostawienia wniosku bez rozpatrzenia. Dodane zostały również przepisy doprecyzowujące stosowanie ww. rozwiązania w celu objęcia nim możliwie szerokiego zbioru przedsiębiorców, również tych którzy złożyli wnioski o wydanie nowych decyzji przed wejściem w życie projektowanej ustawy.

W konsekwencji zasadne jest wprowadzenie również zmian w ustawie - Prawo ochrony środowiska w zakresie pozwoleń na wytwarzanie odpadów uwzględniających zezwolenia na zbieranie lub przetwarzanie odpadów.

Z uwagi na fakt, że natłok prowadzonych przez marszałków województw i starostów spraw ma złożony, ale tymczasowy charakter zasadne jest tymczasowe obowiązywanie proponowanych przepisów. Zatem aby w sposób długotrwały nie zaburzyć systemu wydawania decyzji, w tym nie stwarzać zachęt do nieuzasadnionego przedłużania postępowań administracyjnych – proponowane w projekcie rozwiązanie ma obowiązywać do dnia 31 grudnia 2025 r.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Belgia:

1. **Rozszerzenie taryfy socjalnej na energię** wprowadzonej podczas pandemii (z 424 do 880 tys. rodzin, czyli około 16% wszystkich belgijskich gospodarstw domowych) będzie kosztować państwo 600 mln euro w okresie styczeń-wrzesień 2022 r. ;
2. **Utworzono Fundusz na rzecz Gazu i Energii Elektrycznej** o wartości 16 mln euro, aby wesprzeć gospodarstwa domowe w potrzebie, które nie kwalifikują się do otrzymania taryfy socjalnej.
3. Niektóre podatki, takie jak federalna składka na gaz i energię elektryczną oraz certyfikaty zielonej energii, są **zastępowane akcyzą**, która może być łatwo dostosowana przez rząd w celu zrekompensowania wahań cen energii.
4. **Obniżenie podatku VAT na energię elektryczną** z 21% do 6% do końca września
5. Rząd zakazał jednostronnych **zmian w umowach energetycznych**, dzięki którym dostawcy energii mogliby samodzielnie podwyższać fakturę zaliczkową odbiorców również w umowach o stałej cenie.
6. Od października 2021 r. najbardziej wrażliwi obywatele mogą korzystać z **czeku energetycznego** w wysokości 80 euro, który zostanie potrącony z ich rachunku. Budżet wyniesie 72 mln euro.

Francja:

1. **bony energetyczne w wysokości 100 euro**, dla wszystkich zarabiających mniej niż 2 000 euro miesięcznie netto – około 38 mln osób) do końca 2022 r
2. Od lutego 2022 r. do stycznia 2023 r. rząd obniżył podatek od energii elektrycznej z 22,50 euro/MWh do 1 euro dla gospodarstw domowych

Niemcy:

1. obniżenie dopłaty Erneuerbare-Energien-Gesetz (EEG) – opłaty od ceny energii elektrycznej – z 6,5 do 3,72 centów od ceny hurtowej za kWh energii elektrycznej. Środek, kosztujący 3,3 mld euro, wszedł w życie 1 stycznia 2022 r. i będzie finansowany z budżetu federalnego i wyższych cen CO2. Pod koniec kwietnia 2022 roku **uchwalono ustawę całkowicie znoszącą dopłatę EEG** od lipca tego roku
2. pakiet jednorazowych dotacji w wysokości 130 mln euro dla gospodarstw domowych o niskich dochodach, które będą wypłacane latem, gdy gospodarstwa domowe otrzymają rachunki od dostawców energii
3. Niemieccy pracownicy i rodziny otrzymają dodatkową gotówkę, tańszą benzynę i tańsze bilety komunikacji miejskiej, aby pomóc im w walce z rosnącymi kosztami energii elektrycznej i ogrzewania.
4. Pracownicy, którzy płacą podatek dochodowy, otrzymają jednorazowy dodatek energetyczny w wysokości 300 euro jako dodatek do pensji. Jest to uzupełnienie ogłoszonego w lutym pakietu środków o wartości około 13 mld euro, w tym zniesienia dopłat do rachunków za energię elektryczną w celu wsparcia zielonej energii.

Włochy:

1. 19 marca 2022 r. Włochy zatwierdziły pakiet o wartości 4,4 mld euro, aby **zwiększyć premię socjalną** do 5,2 mln gospodarstw domowych (które będą płacić za energię elektryczną i gaz po cenach z lata 2021 r.). Został rozszerzony w kwietniu – przysługuje wszystkim gospodarstwom o niskich dochodach
2. **Umożliwienie obywatelom płacenia rachunków za energię w ratach**
3. **Opłaty systemowe na rachunkach za energię elektryczną będą utrzymywane na poziomie zerowym przez całe lato.**

Luksemburg:

1. 1 stycznia 2022 r. rząd **zwiększył dodatek na koszty utrzymania** o 200 euro, aby lepiej chronić wrażliwe gospodarstwa domowe przed rosnącymi cenami energii.
2. Wprowadzono **jednorazową premię energetyczną** z pułapem 400 euro dla gospodarstw domowych o niskich dochodach. Świadczenie trafiło do gospodarstw domowych otrzymujących zasiłek na pokrycie kosztów utrzymania (COLA) oraz gospodarstw domowych, których dochód jest do 25% wyższy niż dochód osób uprawnionych do COLA.
3. **Ceny energii elektrycznej zostały ustabilizowane** poprzez zwiększenie wkładu państwa w mechanizm rekompensat za energię odnawialną.

Portugalia:

1. **zniżki w drodze taryfy socjalnej na dostawy energii elektrycznej**, Dyskonto w wysokości 33,8% dotyczy wszystkich, niezależnie od tego, czy są na rynku regulowanym czy zliberalizowanym.
2. Osoby wymagające szczególnego traktowania są również zwolnione z dwóch z trzech dodatkowych opłat i **podatków nakładanych na rachunki za energię elektryczną**

Hiszpania:

1. **Hiszpania obniżyła kilka podatków, by zmniejszyć rachunki konsumentów** - do końca czerwca 2022 roku.
2. Hiszpania zapowiedziała 16 mld euro **pomocy bezpośredniej i kredytów preferencyjnych**, by pomóc firmom i gospodarstwom domowym w walce z wysokimi cenami energii.
3. obniżono stawkę akcyzy na energię elektryczną z 5,11% do 0,5% do końca 2021 r.,

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Odbiorcy energii elektrycznej w gospodarstwach domowych oraz pozostały zakres odbiorców z grupy taryfowej G	16,8 mln	Biuletyn Informacji Publicznej Urzędu Regulacji Energetyki	Odbiorcy energii elektrycznej w gospodarstwach domowych zostaną objęci realną ochroną przed nadmiernymi podwyżkami cen energii elektrycznej w 2023 r.

Gospodarstwa domowe prowadzące działalność rolną	500 tys.	MRiRW	Odbiorcy energii elektrycznej w gospodarstwach domowych prowadzących działalność rolną zostaną objęci realną ochroną przed nadmiernymi podwyżkami cen energii elektrycznej w 2023 r.
Odbiorcy posiadający Karty Dużej Rodziny	1,2 mln	MRiPS	Rodziny z trojgiem lub więcej dzieci zostaną objęci realną ochroną przed nadmiernymi podwyżkami cen energii elektrycznej w 2023 r.
Odbiorcy będący osobami niepełnosprawnymi	2,56 mln	MRiPS	Osoby niepełnosprawne zostaną objęci realną ochroną przed nadmiernymi podwyżkami cen energii elektrycznej w 2023 r.
Gospodarstwa domowe, które używają energii elektrycznej do ogrzewania	800 tys.	CEEB	Gospodarstwa domowe, zostaną objęte ochroną przed nadmiernym wzrostem kosztów ogrzewania energią elektryczną w 2023 r.
Przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się obrotem energią elektryczną	Ok. 141	Biuletyn Informacji Publicznej Urzędu Regulacji Energetyki	Neutralne. Spółkom obrotu zostanie udzielona rekompensata w zamian za nałożenie limitu na ceny i stawki opłat za energię elektryczną.
Operatorzy systemów dystrybucyjnych	Ok. 65	Urząd Regulacji Energetyki	Neutralne. OSD zostanie udzielona rekompensata w zamian za nałożenie limitu cen i stawek opłat za dystrybucję energii elektrycznej.
Zarządca Rozliczeń S.A.	1	Ustawa z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej	Neutralne. Zarządca Rozliczeń S.A. zostanie zobowiązany do wypłacania rekompensat spółkom obrotu. Jednocześnie koszty nowego obowiązku Spółki zostaną pokryte, zgodnie z zasadami przedmiotowej ustawy.
Prezes Urzędu Regulacji Energetyki	1	Ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne	Neutralne. Weryfikacja wykonania celu zmniejszenia zużycia energii elektrycznej.
Jednostki sektora finansów publicznych, o których mowa w art. 9 pkt. 1-2a, 6-9, 11-13 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych	8244	„Badanie efektywności energetycznej budynków publicznych (administracji rządowej i samorządowej) za lata 2007-2013”, październik 2015	Konieczność niezwłocznego podjęcia działań w celu zmniejszenia całkowitego zużycia energii elektrycznej o co najmniej 10% w okresie od 1

pozostałe jednostki (oddzielnie)																				
Źródła finansowania		<p>Środki przeznaczone na wypłatę rekompensat i dodatku elektrycznego pochodzić będą z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, o którym mowa w art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2020 r. poz. 568, z późn. zm.). W szczególności środki w wysokości 20 mln zł przeznaczone będą dla jednostek samorządu terytorialnego celem obsługi wypłat dodatku elektrycznego.</p>																		
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		<p>Zakłada się, iż wolumen energii elektrycznej zużytej przez około 17 mln odbiorców w grupie G w 2022 jak i 2023 r. wyniesie ok. 35 mln MWh. Koszt zastosowania w roku 2023 cen taryfowych dla odbiorców w grupie G z roku 2022, uwzględniający także dodatkowe wsparcie dla 0,5 mln gospodarstw rolnych (0,46 mld zł) , 1,2 mln rodzin z Kartą Dużej Rodziny (1,15 mld zł) oraz 2,56 mln osób niepełnosprawnych (1,02 mld zł), szacuje się na kwotę maksymalnie do około 23,005 mld zł. W przypadku gospodarstw domowych zużywających energię elektryczną do ogrzewania (w tym posiadających pompy ciepła), szacuje się koszt wypłaty dla tych odbiorców dodatku na ogrzewanie energią elektryczną, przy założeniu 1500 zł na 1 gospodarstwo wyniesie 1 mld zł. Obsługa wypłaty dodatku elektrycznego będzie dokonana przez jednostki samorządu terytorialnego i założono, że jej koszt wyniesie 2% całościowych kosztów dodatku tj. ok. 20 mln zł. Kwota ta powinna też pokryć koszty nakładów pracy związanych z wydaniem ewentualnych decyzji administracyjnych dotyczących odmowy wypłaty dodatku lub dokonania rozliczeń wypłaconych kwot.</p> <p>W konsekwencji całkowity koszt wsparcia odbiorców z grupy G określony w projektowanej ustawie wyniesie 24,025 mld zł. Uwzględniając dodatkowo koszt zastosowania upustu dla oszczędzających energię elektryczną w 2024-2025 r. w kwocie 2,8125 mld zł sumaryczny koszt wsparcia określony w projektowanej ustawie wyniesie 26,8375 mld zł.</p> <p>Realizacja celu w zakresie zmniejszenia zużycia energii elektrycznej w jednostkach sektora finansów publicznych, o których mowa w art. 9 pkt. 1-2a, 6-9, 11-13 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych może odbywać się poprzez działania beznakładowe (np. wyłączenie dobowej lub świątecznej iluminacji budynku), bądź też przez działania inwestycyjne (np. wymiana oświetlenia). Finansowanie działań inwestycyjnych powinno być realizowane w ramach przyznaných limitów właściwych części budżetowych oraz z wykorzystaniem dostępnych programów i instrumentów finansowych przeznaczonych na poprawę efektywności energetycznej</p>																		

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe		23 350	1 8 0 0	450			25 600
	Podmioty użyteczności publicznej (szkoły, szpitale, placówki kulturalne)							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Projektowana regulacja będzie miała pozytywny wpływ na spółki obrotu – brak zatorów płatniczych i większa wypłacalność odbiorców energii elektrycznej.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Projektowana regulacja będzie miała pozytywny wpływ na rodzinę, obywateli oraz gospodarstwa domowe,						
	(dodaj/usuń)							
Niemierzalne	(dodaj/usuń)							
	(dodaj/usuń)							

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	
--	--

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy

Komentarz:

9. Wpływ na rynek pracy

Regulacja będzie miała pośrednio pozytywny wpływ na rynek pracy poprzez stworzenie mechanizmu mającego na celu ochronę odbiorców energii elektrycznej w gospodarstwach domowych przed nadmiernymi podwyżkami cen tej energii. Ustabilizowanie poziomu ponoszonych wydatków zmiękczy ew. perturbacje na rynku pracy, będące często efektem wysokiego poziomu inflacji.

Nowelizacja przepisów z zakresu gospodarki odpadami ma na celu zapobiegnięcie wygaśnięciu posiadanych decyzji dotyczących gospodarki odpadami, które skutkowałyby zaprzestaniem prowadzenia działalności. Umożliwi to utrzymanie miejsc pracy w części firm sektora gospodarki odpadami.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☒ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☒ inne:	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
---	---	---

Omówienie wpływu	Proponowane przepisy mają na celu złagodzenie skutków wzrostu cen energii wywołanej czynnikami o charakterze zewnętrznym. Dzięki tym rozwiązaniom kondycja finansowa obywateli, a co za tym idzie polskiej gospodarki nie ulegnie drastycznej, negatywnej zmianie. Pośrednio przełoży się to pozytywnie na inne sfery życia społecznego i funkcjonowanie państwa. Zapobiegnięcie wygaśnięciu posiadanych przez firmy decyzji dotyczących gospodarki odpadami, umożliwi legalne gospodarowanie odpadami przez te podmioty, a przez to pośrednio pozytywnie wpłynie na ochronę środowiska.
------------------	--

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

W związku z dynamicznie rozwijającą się sytuacją przepisy powinny wejść w życie niezwłocznie po ich ogłoszeniu. Konieczny jest bowiem odpowiedni okres na przygotowanie się przedsiębiorstw energetycznych, jak również innych zaangażowanych podmiotów i organów (np. Zarządca Rozliczeń S.A., Prezes URE) do nowych uwarunkowań prawnych. Zapobiegnięcie wygaśnięciu posiadanych przez firmy części decyzji dotyczących gospodarki odpadami, które wygasną w dniu 17 listopada br., również uzasadnia wejście w życie przepisów niezwłocznie po ich ogłoszeniu.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Na podstawie art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. d ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, Prezes URE jest zobowiązany do zbierania i przetwarzania informacji dotyczących przedsiębiorstw energetycznych, w tym obliczania i ogłaszania w terminie do dnia 31 marca każdego roku m.in. średniej ceny energii elektrycznej dla odbiorcy energii elektrycznej w gospodarstwie domowym uwzględniającej opłatę za świadczenie usługi dystrybucji energii elektrycznej, obliczanej na podstawie cen zawartych w umowach kompleksowych. Dodatkowo, na podstawie art. 23 ust. 2 pkt 18a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne jest on zobowiązany do zbierania i przetwarzania informacji dotyczących przedsiębiorstw energetycznych, w tym obliczania i ogłaszania, w terminie do 90 dni od dnia zakończenia każdego kwartału, średnich cen sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym w poprzednim kwartale, oraz

ogłaszanie sposobu ich obliczani. Na podstawie ww. danych będących w posiadaniu regulatora, będzie można określić poziom ochrony udzielonej przez proponowane rozwiązania.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

1. <https://www.bruegel.org/publications/datasets/national-policies-to-shield-consumers-from-rising-energy-prices/>
2. <https://www.reuters.com/business/energy/europes-efforts-shield-households-energy-cost-spike-2022-03-21/>
3. https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/cs/ip_22_3550
4. <https://www.theguardian.com/world/2022/apr/20/operation-thermostat-italy-limits-air-conditioning-amid-energy-crisis-fears>
5. The methodological note for the figure on the funding allocated in the period September 2021 to June 2022 by selected EU countries, Norway and the United Kingdom to shield households and firms from the rising energy prices and their consequences on the cost of living
6. <https://www.gov.pl/web/klimat/badania-statystyczne> - nazwa: Szacunki danych o zużyciu energii w gospodarstwach domowych w 2020 r. (tabela 3.2 Średnie zużycie, wydatki i ceny energii elektrycznej w gospodarstwach domowych)

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA KLIMATU I ŚRODOWISKA ¹⁾

z dnia 2022 r.

w sprawie wzoru wniosku o wypłatę dodatku elektrycznego

Na podstawie art. 32 ust. 4 ustawy z dnia ... o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej (Dz. U. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Określa się wzór wniosku o wypłatę dodatku elektrycznego, stanowiący załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

MINISTER KLIMATU
I ŚRODOWISKA

¹⁾ Minister Klimatu i Środowiska kieruje działem administracji rządowej – energia, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 października 2021 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Klimatu i Środowiska (Dz. U. poz. 1949).

UZASADNIENIE

1. Potrzeba i cel wydania aktu normatywnego

Ustawa z dnia ... o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej (Dz. U. poz. ...) wprowadza na 2023 r. mechanizmy wsparcia skierowane do odbiorców energii elektrycznej. Jedno z rozwiązań przewiduje wprowadzenie dodatkowego, świadczenia pieniężnego (dodatek elektryczny), skierowanego do gospodarstw domowych, których główne źródło ogrzewania zasilane jest energią elektryczną.

Warunkiem koniecznym do uzyskania dodatku jest uzyskanie wpisu lub zgłoszenie źródła ogrzewania do centralnej ewidencji emisyjności budynków, o której mowa w art. 27a ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów oraz o centralnej ewidencji emisyjności budynków (Dz. U. z 2022 r. poz. 438).

Wysokość dodatku elektrycznego została zróżnicowana na dwa progi uzależnione od rocznego zużycia energii elektrycznej uprawnionego gospodarstwa domowego:

- 1000 zł w przypadku zużycia energii elektrycznej w 2022 r. na poziomie do 5000 kWh;
- 1500 zł w przypadku zużycia energii elektrycznej w 2022 r. na poziomie przekraczającym 5000 kWh.

Dodatek elektryczny przyznawany jest jednorazowo. Z uwagi na fakt, że dodatek ten powiązany jest z gospodarstwem domowym, w przypadku złożenia wniosku przez więcej niż jednego członka tego gospodarstwa przyznawany jest on temu z wnioskodawców, który złożył wniosek jako pierwszy.

O dodatek elektryczny można ubiegać się w gminie właściwej według miejsca zamieszkania, poprzez złożenie prawidłowo wypełnionego wniosku. W celu zapewnienia przejrzystości i komunikatywności, wydane zostanie rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie wzoru wniosku o wypłatę dodatku elektrycznego, którego załącznik określa jednolity wzór wniosku o wypłatę tego dodatku do zastosowania przez gminy.

2. Wejście w życie

Projektowane rozporządzenie wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia. Krótki okres vacatio legis wynika z konieczności jak najszybszego wdrożenia jednolitego wzoru wniosku o wypłatę dodatku elektrycznego. Wzór ten stanowi załącznik do przedmiotowego rozporządzenia. Termin wejścia w życie rozporządzenia jest zgodny z art. 4

ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461). Krótkiemu okresowi *vacatio legis* nie stoją na przeszkodzie zasady demokratycznego państwa prawnego.

3. Zgodność z prawem Unii Europejskiej

Projekt rozporządzenia nie jest objęty prawem Unii Europejskiej z uwagi na krajowy charakter projektowanej regulacji. Powyższy akt ma charakter wykonawczy, na podstawie delegacji ustawowej zawartej w art. 32 ust. 4 ustawy z dnia ... o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej. Wszystkie zasadnicze elementy w zakresie dodatku elektrycznego zostały zawarte we wskazanej wyżej ustawie.

4. Notyfikacja

Projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji aktów prawnych, określonej w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, celem uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia projektu.

5. Wpływ na mikro przedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców

Projekt rozporządzenia nie dotyczy majątkowych praw i obowiązków przedsiębiorców lub praw i obowiązków przedsiębiorców wobec organów administracji publicznej i nie wpływa na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.

6. Konsultacje publiczne i opiniowanie projektu

Projekt przedmiotowej regulacji, zgodnie z wymogami określonymi w art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 o działalności lobbingsowej w procesie stosowania prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248), został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie wzoru wniosku o wypłatę dodatku elektrycznego</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Klimatu i Środowiska</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Anna Łukaszewska-Trzeciakowska – Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Klimatu i Środowiska</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Paweł Kozłowski Główny Specjalista, Wydział Rynku Detalicznego i Sieci Inteligentnych Departament Elektroenergetyki i Gazu e-mail: pawel.kozlowski@klimat.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 20.09.2022 r.</p> <p>Źródło: Upoważnienie ustawowe</p> <p>Nr w wykazie prac</p>
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Ustawa z dnia ... o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej (Dz. U. poz. ...) wprowadza na 2023 r. mechanizmy wsparcia skierowane do odbiorców energii elektrycznej. Jedno z rozwiązań przewiduje wprowadzenie dodatkowego, świadczenia pieniężnego (dodatek elektryczny), skierowanego do gospodarstw domowych, których główne źródło ogrzewania zasilane jest energią elektryczną.

Warunkiem koniecznym do uzyskania dodatku jest uzyskanie wpisu lub zgłoszenie źródła ogrzewania do centralnej ewidencji emisyjności budynków, o której mowa w art. 27a ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów oraz o centralnej ewidencji emisyjności budynków (Dz. U. z 2022 r. poz. 438).

Wysokość dodatku elektrycznego została zróżnicowana na dwa progi uzależnione od rocznego zużycia energii elektrycznej uprawnionego gospodarstwa domowego – 1000 zł w przypadku zużycia energii elektrycznej w 2022 r. na poziomie do 5000 kWh oraz 1500 zł w przypadku zużycia energii elektrycznej w 2022 r. na poziomie przekraczającym 5000 kWh.

Dodatek elektryczny przyznawany jest jednorazowo. Z uwagi na fakt, że dodatek ten powiązany jest z gospodarstwem domowym, w przypadku złożenia wniosku przez więcej niż jednego członka tego gospodarstwa przyznawany jest on temu z wnioskodawców, który złożył wniosek jako pierwszy.

O dodatek elektryczny można ubiegać się w gminie właściwej według miejsca zamieszkania, poprzez złożenie prawidłowo wypełnionego wniosku. W celu zapewnienia przejrzystości i komunikatywności, wydane zostanie rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie wzoru wniosku o wypłatę dodatku elektrycznego, którego załącznik określa jednolity wzór wniosku o wypłatę tego dodatku do zastosowania przez gminy.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

W celu zapewnienia przejrzystości i komunikatywności, celowe jest określenie jednolitego wzoru wniosku o wypłatę dodatku elektrycznego. Rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie wzoru wniosku o wypłatę dodatku elektrycznego ma na celu dostosowanie brzmienia wzoru wniosku o wypłatę dodatku elektrycznego, stanowiącego załącznik do ww. rozporządzenia, do treści przepisów ustawy z dnia o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Nie dotyczy

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Gminy w Polsce	2477	GUS – stan na 1 stycznia 2022 r. https://stat.gov.pl/statystyka-regionalna/jednostki-terytorialne/podzial-administracyjny-polski/	Jednolity wzór wniosku o wypłatę dodatku elektrycznego

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt nie był przedmiotem pre-konsultacji.

Projekt, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) i § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.), zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej

Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt w ramach konsultacji zostanie przekazany do następujących podmiotów:

- 1) Związek Powiatów Polskich,
- 2) Związek Samorządów Polskich,
- 3) Związek Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej,
- 4) Związek Miast Polskich.

Projekt w ramach opiniowania zostanie przekazany do następujących podmiotów:

- 1) Urząd Regulacji Energetyki,
- 2) Młodzieżowa Rada Klimatyczna.

Z uwagi na zakres projektu, który nie dotyczy zadań związków zawodowych ani praw i interesów związków pracodawców, projekt nie podlega opiniowaniu przez reprezentatywne związki zawodowe ani przez reprezentatywne organizacje pracodawców.

Projekt podlega opiniowaniu przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego, gdyż dotyczy spraw związanych z samorządem terytorialnym, o których mowa w ustawie z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz. U. poz. 759).

Projekt nie dotyczy spraw, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucji dialogu społecznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2232, z późn. zm.), wobec czego nie wymaga zaopiniowania przez RDS.

Projekt nie wymaga przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, celem uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia projektu.

Pilne procedowanie oraz priorytetowe traktowanie projektowanej regulacji jest zasadne z uwagi na konieczność niezwłocznego wdrożenia jednolitego wzoru wniosku o wypłatę dodatku elektrycznego, zgodnego ustawą z dnia o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2022 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											Łącznie (0-10)
	0	1 2022	2 2023	3 2024	4 2025	5 2026	6 2027	7 2028	8 2039	9 2030	10 2031	
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												

Źródła finansowania Nie dotyczy.

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń Nie dotyczy.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2021 r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	(dodaj/usuń)							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Nie dotyczy						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Nie dotyczy						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Pozytywny, ujednoczenie procesu składania wniosku.						
	JST (gminy)	Pozytywny, ujednoczenie procesu składania wniosku.						
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Nie dotyczy.							

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☒ zmniejszenie liczby dokumentów ☒ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: konieczność wykazania jedynie dokonania zgłoszenia źródła ogrzewania do CEEB, nie zaś posiadania wpisu do tej ewidencji.	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy

Komentarz:

9. Wpływ na rynek pracy

Brak przewidywanego wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☒ informatyzacja ☐ zdrowie
--	--	--

Omówienie wpływu

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Proponuje się, aby projektowane rozporządzenie weszło w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Nie dotyczy.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Nie dotyczy.